

ความไว้วางใจของประชาชน ที่มีต่อองค์การบริหารส่วนตำบล:

กรณีศึกษาเปรียบเทียบขององค์การบริหารส่วนตำบลชองกับองค์การบริหารส่วนตำบลปลักหนู^๑

**Thai People's Trust in Tambon Administration Organizations:
a Comparative Case Study of Chong and Pluknoo Tambon Administration
Organizations**

จักรพงษ์ หนูดำ^๒

บทคัดย่อ

บทความนี้เป็นการนำเสนอผลการศึกษาวิจัยแบบผสมทั้งวิธีการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบระดับความไว้วางใจของประชาชนที่มีต่อองค์การบริหารส่วนตำบลระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลชองกับองค์การบริหารส่วนตำบลปลักหนู และเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความไว้วางใจของประชาชนที่มีต่อองค์การบริหารส่วนตำบลชองและองค์การบริหารส่วนตำบลปลักหนู โดยผู้ศึกษาได้ให้ความสนใจที่จะศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลที่ได้รับรางวัลเปรียบเทียบกับองค์การบริหารส่วนตำบลที่ไม่ได้รับรางวัล ภายใต้เงื่อนไขรางวัลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่โดดเด่นและได้รับรางวัลจากคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (กกถ.) ประจำปี พ.ศ.๒๕๕๔ และมีสมมติฐานว่าองค์การบริหารส่วนตำบลชองที่ได้รับรางวัลน่าจะมี ความไว้วางใจของประชาชนมากกว่าองค์การบริหารส่วนตำบลปลักหนูที่ไม่ได้รับรางวัล โดยจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษาทำการสุ่มตัวอย่างจากประชากรทั้งหมดที่อาศัยอยู่ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลชองและองค์การบริหารส่วนตำบลปลักหนู จำนวนกลุ่มตัวอย่าง ๒๐๐ ตัวอย่างต่อ ๑ กรณีศึกษา

^๑ บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโท สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา ๒๕๕๖ เรื่อง “ความไว้วางใจของประชาชนที่มีต่อองค์การบริหารส่วนตำบล: กรณีศึกษาเปรียบเทียบขององค์การบริหารส่วนตำบลชองกับองค์การบริหารส่วนตำบลปลักหนู” โดยมี ผศ. ดร.ชนิดา จิตตฤทธะ เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ศ. ดร.จรัส สุวรรณมาลา เป็นประธานสอบวิทยานิพนธ์ และ รศ.พิพัฒน์ ไทยอารี เป็นกรรมการภายนอก

^๒ นายจักรพงษ์ หนูดำ นิสิตปริญญาโท คณะรัฐศาสตร์ ภาควิชารัฐประศาสนศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย E-mail: nudam.jakrapong@gmail.com

ผลการศึกษาพบว่าระดับความไว้วางใจของประชาชนที่มีต่อองค์การบริหารส่วนตำบลชองอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนองค์การบริหารส่วนตำบลปลักหนูมีระดับความไว้วางใจของประชาชนอยู่ในระดับที่ไม่สูงนัก ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ว่าองค์การบริหารส่วนตำบลชองมีระดับความไว้วางใจของประชาชนมากกว่าองค์การบริหารส่วนตำบลปลักหนู และปัจจัยที่ส่งผลต่อระดับความไว้วางใจของประชาชนที่มีต่อองค์การบริหารส่วนตำบลชองและองค์การบริหารส่วนตำบลปลักหนูมีความแตกต่างกัน โดยปัจจัยที่ส่งผลต่อระดับความไว้วางใจแตกต่างกัน ได้แก่ ปัจจัยด้านความโปร่งใสในการทำงานของ อบต. และปัจจัยการเมืองในระบบราชการ ซึ่งมีความสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ปัจจัยที่ว่าส่งผลต่อความไว้วางใจของประชาชนที่มีต่อองค์การบริหารส่วนตำบลที่ได้รับรางวัลกับองค์การบริหารส่วนตำบลที่ไม่ได้รับรางวัล น่าจะมีความแตกต่างกัน

คำสำคัญ : ความไว้วางใจของประชาชน, การกระจายอำนาจ, องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น, องค์การบริหารส่วนตำบล

Abstract

The present study presents a combination of qualitative and quantitative research findings with the objective of studying the public's trust in tambon administration organizations (TAOs) through a comparative study of Chong TAO and Pluknoo TAO focusing on factors influencing public trust. The researcher is interested in studying TAOs that were awarded an outstanding local government from the Office of the Decentralization to the Local Government Organization Committee (DLGOC) for 2011 and those that did not receive the award. It was predicted that Chong TAO, which received the award, should enjoy more public trust than Pluknoo TAO, which did not. The subjects in the sample group for the present study were 200 individuals selected by random sampling from the population of residents living in the Chong and Pluknoo TAO areas.

According to the research findings, the public's level of trust in Chong TAO was moderate, while the public's trust in Pluknoo TAO was not very high[WK1]. The findings concur with the research hypothesis that Chong TAO should enjoy a higher level of trust than Pluknoo TAO. Factors influencing the level of public trust in Chong TAO and Pluknoo TAO were different. The differing factors influencing the level of public trust were the factor of transparency in TAO work and the factor of politics in the government system. [WK2] These findings support the research hypothesis that the factors influencing public trust in TAOs that received the outstanding TAO award and those that did not receive the award would be different.

Keyword : public trust, decentralization, local government, tambon administration organization (TAO)

๑. ความเบื้องต้น

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (๒๕๕๐) กล่าวว่า เป้าหมายสูงสุดของการปฏิบัติงานภาครัฐ คือ การได้มาซึ่งความไว้วางใจ (public trust) ของประชาชน นโยบายและเป้าหมายสำคัญของการบริหารงานภาครัฐ กล่าวคือ เป็นการสร้างความศรัทธาในการบริหารราชการแผ่นดิน ข้าราชการควรมีการปรับปรุงประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของหน่วยงานภาครัฐและควรมีการพัฒนากระบวนการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐเพื่อป้องกันการประพฤติทุจริตและประพฤติมิชอบ รวมทั้งเพื่อเป็นการมุ่งเน้นการเสริมสร้างจิตสำนึกข้าราชการให้ประพฤติตนอย่างมีอาชีพและมีคุณธรรม จริยธรรม และมีสมรรถนะความสามารถในการให้บริการประชาชน (สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน, ๒๕๕๐) ดังนั้นความสำคัญของ

ความไว้วางใจของประชาชนที่มีต่อภาครัฐและข้าราชการยังมีความสำคัญอย่างยิ่งในการบริหารจัดการภาครัฐ ดังที่สำนักงาน ก.พ. ได้ให้ความเห็นไว้ว่า ความไว้วางใจของประชาชนที่มีต่อรัฐบาล หน่วยงานราชการ และข้าราชการ คือ ระดับของความมั่นใจที่ประชาชนมีต่อรัฐบาล หน่วยงานราชการ และข้าราชการในการทำสิ่งที่ถูกต้อง เหมาะสม ซื่อสัตย์ ในฐานะตัวแทนของปวงชนของประเทศ ความไว้วางใจนี้ มักวัดจากการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนและนำมาเปรียบเทียบตามกาลเวลาที่ผ่านไป อย่างไรก็ตาม มีนักทฤษฎีบางกลุ่ม เช่น Hardin ที่ได้ให้ความเห็นว่า ความไว้วางใจของประชาชนที่มีต่อภาครัฐเป็นสิ่งที่ไม่สามารถพิสูจน์ได้ เนื่องจากสถาบันทางการเมืองและทางภาครัฐมีความซับซ้อน ยากที่ใครจะทำความเข้าใจและไว้วางใจได้อย่างสมบูรณ์ (Hardin, 1998) ดังนั้นจึงไม่สามารถนำความคิดเห็นและความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อภาครัฐมาสรุปได้ว่าประชาชนมีหรือ

ไม่มีความเชื่อถือไว้วางใจต่อรัฐบาล หน่วยงานภาครัฐ หรือตัวข้าราชการ ยิ่งไปกว่านั้นยังมีนักวิชาการอีกท่านที่มีความคิดเห็นสอดคล้องกับ Hardin นั่นคือ Luhmann ซึ่งได้ให้ความเห็นว่า “เราไม่สามารถมีความไว้วางใจ (trust) ต่อภาครัฐได้ จะมีได้แต่เพียงความมั่นใจ (confidence) เท่านั้น” (Luhmann, 1979) เนื่องจาก Luhmann เชื่อว่าความไว้วางใจเกิดจากความเสี่ยงและความไม่แน่นอน ในขณะที่ความมั่นใจเกิดจากสถานะที่แน่นอน ดังนั้นนักวิชาการกลุ่มนี้จึงสรุปว่าเราไม่สามารถวัดระดับความไว้วางใจที่มีต่อภาครัฐได้ (สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน, ๒๕๕๐)

ถึงแม้ว่าจะมีนักวิชาการและนักทฤษฎีหลายฝ่ายมองนิยามของคำว่า “ความไว้วางใจ” แตกต่างกัน และเห็นว่าความไว้วางใจเป็นสิ่งที่ไม่สามารถวัดหรือกำหนดได้ แต่ในเชิงปฏิบัติแล้วรัฐบาลทั่วโลกมีความเชื่อว่าระดับความไว้วางใจของประชาชนเป็นหัวใจสำคัญของการทำงานในหน่วยงานภาครัฐ รวมทั้งตัวข้าราชการเองก็ควรที่จะให้ความสำคัญและตระหนักถึงระดับความไว้วางใจของประชาชน เพราะประชาชนคือผู้เสียภาษีและเป็นผู้ที่ปฏิบัติตามกฎหมาย หากประชาชนขาดความไว้วางใจแล้ว หน่วยงานภาครัฐก็จะขาดงบประมาณส่วนหนึ่งในการทำงาน และกฎหมายบ้านเมืองอาจถูกมองข้ามและไม่ศักดิ์สิทธิ์ นอกจากนี้ อาจจะมีผลกระทบต่อแรงจูงใจของประชาชนในการเข้ามาทำงานภาครัฐอีกด้วย การปฏิบัติงานหรือความมีตัวตนอยู่ของภาครัฐก็อาจไม่มีความหมายอีกต่อไป

องค์กรแห่งความร่วมมือการพัฒนาทางเศรษฐกิจ (Organization for Economic Co-operation and Development: OECD) ได้ให้ความสำคัญกับความไว้วางใจของประชาชนที่มีต่อภาครัฐเป็นอย่างมาก โดยเห็นว่าจริยธรรม (ethics) ในระบบราชการเป็น

พื้นฐานของความไว้วางใจของประชาชนที่มีต่อหน่วยงานภาครัฐ และเป็นกุญแจสำคัญที่จะนำไปสู่หลักธรรมาภิบาล ดังคำกล่าวของ OECD ที่ว่า “Public service involves public trust. Citizens expect public servants to serve the public interest with fairness and to manage public resources properly on a daily basis. Fair and reliable public services inspire public trust.” (OECD, 2000) หมายถึง “การให้บริการสาธารณะเกี่ยวข้องกับความไว้วางใจสาธารณะ ประชาชนมีความคาดหวังว่าข้าราชการจะรับใช้ผลประโยชน์สาธารณะด้วยความยุติธรรมและมีการบริหารจัดการทรัพยากรของรัฐอย่างเหมาะสมในแต่ละวัน มีความยุติธรรมและมีความน่าเชื่อถือในการจัดบริการสาธารณะ ความยุติธรรมและความน่าเชื่อถือจะเป็นแรงบันดาลใจให้เกิดความไว้วางใจสาธารณะ”

ระดับความไว้วางใจของประชาชนแต่ละบุคคลแตกต่างกันขึ้นอยู่กับหลายปัจจัย อาทิ ความแตกต่างทางด้านความเชื่อและวัฒนธรรม คุณลักษณะทางเชื้อชาติและสังคม (ยกตัวอย่างเช่น สถานะทางเศรษฐกิจ การศึกษา เป็นต้น) ระดับการมีส่วนร่วมและปฏิสัมพันธ์กับข้าราชการและหน่วยงานของรัฐ ความเข้าใจและการรับรู้ถึงหน้าที่ความรับผิดชอบ กิจกรรม หรือการรณรงค์ต่างๆ ที่ภาครัฐบริหารจัดการ และปัจจัยที่สำคัญ คือ ความรู้ความเข้าใจของประชาชนที่มีต่อลักษณะงานภาครัฐ แม้ว่าปัจจัยนี้อาจไม่ส่งผลกระทบโดยตรงต่อประชาชนในทันที แต่ก็ถือได้ว่าเป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญและส่งผลกระทบต่อระดับความไว้วางใจของประชาชน (สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน, ๒๕๕๐) อีกทั้งสำนักงาน ก.พ. ยังได้ศึกษาและทำการสรุปเปรียบเทียบนักวิชาการต่างประเทศที่สนใจศึกษาเรื่องความไว้วางใจของประชาชนพบว่า “ผลการศึกษาจากงานวิจัยหลายชิ้น

สรุปว่ารัฐบาลท้องถิ่นมักได้รับความไว้วางใจจากประชาชนสูงกว่ารัฐบาลกลางอันเนื่องมาจากความใกล้ชิดกับประชาชน รวมทั้งข้อค้นพบจากงานวิจัยของเอเชียัน บาร์อมิเตอร์ (Asian Barometer) พบว่าความไว้วางใจของประชาชนที่มีต่อการปกครองท้องถิ่นอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๓ ส่วนความไว้วางใจของประชาชนที่มีต่อรัฐบาลส่วนกลางอยู่ในระดับมากเช่นกัน แต่คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๐ เท่านั้น ถือได้ว่าประชาชนให้ความไว้วางใจต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในสัดส่วนที่สูงกว่ารัฐบาลกลาง (Albritton & Bureekul, 2004)

องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) เป็นสถาบันการเมืองท้องถิ่นที่มีอำนาจในการปกครองตนเอง มีอิสระในการบริหารงานภายใต้รัฐธรรมนูญ และพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ยังกำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในท้องถิ่น กล่าวคือ ๑) อบต. เป็นหน่วยงานหลักในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสาธารณูปโภคระดับท้องถิ่น ๒) อบต. มีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่ได้รับการถ่ายโอนภารกิจมาจากส่วนกลาง และ ๓) อบต. มีการส่งเสริมให้ประชาชนในพื้นที่เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานของ อบต. มีการพิจารณาริเริ่มโครงการทั้งในและนอกเขตพื้นที่ที่อาจจะส่งผลกระทบต่อการใช้ชีวิต คุณภาพสิ่งแวดล้อมหรือสุขภาพอนามัยของประชาชนในพื้นที่ ดังนั้นองค์การบริหารส่วนตำบลจึงเป็นสถาบันทางการเมืองที่มีความสำคัญยิ่งในการจัดสรรผลประโยชน์และบริการสาธารณะให้แก่ประชาชนในท้องถิ่น ซึ่งถือได้ว่าองค์การบริหารส่วนตำบลเป็น

กลไกเชิงสถาบันตัวใหม่ของรัฐที่ประชาชนสามารถเข้าไปมีส่วนร่วมทางตรงในการเรียกร้องและให้การสนับสนุนทางการเมือง รวมทั้งองค์การบริหารส่วนตำบลยังเป็นสถาบันที่ประชาชนสามารถฝากความหวังว่าองค์การบริหารส่วนตำบลนั้นจะสามารถทำภารกิจที่รัฐธรรมนูญมอบหมายให้ไปดำเนินการให้บริการสาธารณะได้อย่างเที่ยงธรรมและมีประสิทธิภาพตามศักยภาพของท้องถิ่นที่พึงจะมีและเอื้ออำนวยให้ นอกจากนี้ผู้ที่ได้รับการเลือกตั้งเข้ามาทำหน้าที่เป็นสภาองค์การบริหารส่วนตำบล รวมถึงคณะผู้บริหารฝ่ายบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลจะต้องได้รับความไว้วางใจจากประชาชนว่าจะสามารถทำงานตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนได้เป็นอย่างดี (จิตพล กาญจนกิจ, ๒๕๔๕)

ผู้ศึกษาจึงให้ความสนใจที่จะศึกษาเรื่อง “ความไว้วางใจของประชาชนที่มีต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับองค์การบริหารส่วนตำบล” ที่น่าจะเป็นตัวบ่งชี้ถึงการสนับสนุนของประชาชนที่มีต่อระบอบประชาธิปไตยไทยได้ อันจะนำไปสู่ความชอบธรรมของตำแหน่งผู้นำทางการเมือง รวมทั้งความมีเสถียรภาพของระบบการเมืองได้เป็นอย่างดี เพราะหากประชาชนเกิดความไม่เชื่อมั่นหรือความไม่ไว้วางใจต่อการทำงานของรัฐบาลท้องถิ่นในระดับที่สูงพอ ก็อาจจะนำไปสู่ความไม่พอใจที่เพิ่มขึ้นจนส่งผลให้เกิดความรุนแรงทางการเมืองได้ เห็นได้จากการแสดงถึงความต้องการหรือการเรียกร้องของประชาชนผ่านระบอบประชาธิปไตยทางตรงมากขึ้น และการเข้าร่วมทางการเมืองแบบรุนแรงอื่นๆ (Kornhauser (1960) ดังที่ปรากฏปัญหาความขัดแย้งในเรื่องนโยบายการพัฒนาชุมชน การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ไม่โปร่งใสเกิดปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน”

^๓ จากสถิติของกรมการปกครอง (มกราคม ๒๕๔๐ – สิงหาคม ๒๕๔๒) มีเรื่องร้องเรียนเข้ามายังส่วนกลางเกี่ยวกับการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลที่มีพฤติกรรมส่อไปในทางทุจริต เช่น การจัดซื้อจัดจ้าง การเบิกจ่ายเงิน ตลอดจนการปฏิบัติงานไม่ถูกต้องตามระเบียบข้อบังคับ

ปัญหาความไม่เข้าใจกฎหมายของเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบล ปัญหาการขาดการมีส่วนร่วมของประชาชน ปัญหาความขัดแย้งระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลกับหน่วยงานของรัฐ เป็นต้น (ชิตพล กาญจนกิจ, ๒๕๕๕)

ตามที่รัฐบาลมีนโยบายส่งเสริมและสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) มีความเข้มแข็งและมีการบริหารจัดการที่ดีเป็นที่ยอมรับของสังคมทั่วไป คณะกรรมการการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (กกถ.) จึงมีมติให้จัดสรรเงินอุดหนุนเพื่อเป็นรางวัลสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีการบริหารจัดการที่ดี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อจูงใจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการพัฒนาระบบการบริหารจัดการของตนเอง พัฒนารอบแนวคิดและวิสัยทัศน์ของผู้บริหารท้องถิ่น รวมทั้งมีการพัฒนาเจ้าหน้าที่ระดับปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ตระหนักถึงความสำคัญของการบริหารจัดการที่ดี โดยมอบหมายให้คณะอนุกรรมการกำหนดหลักเกณฑ์การจัดสรรเงินอุดหนุนเพื่อใช้เป็นรางวัลสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งคณะอนุกรรมการฯ ได้ใช้บทบัญญัติตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖ เป็นกรอบแนวทางในการกำหนดเกณฑ์การประเมิน และกำหนดให้มีคณะกรรมการระดับจังหวัดที่มีผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งให้ทำหน้าที่ตรวจสอบและประเมินองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเบื้องต้น และมีคณะกรรมการคัดเลือกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจากส่วนกลางที่มีคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่งตั้งทำหน้าที่ออกตรวจสอบและคัดเลือกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่แล้วรายงานผลการคัดเลือกต่อคณะอนุกรรมการฯ และคณะกรรมการการกระจาย

อำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (โกวิทย์ พวงงาม และคณะ, ๒๕๕๔)

การดำเนินงานดังกล่าวคณะอนุกรรมการฯ ได้ดำเนินการพัฒนาหลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในแต่ละปีเพื่อแก้ไขปัญหาและข้อบกพร่องที่พบและพัฒนาให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น ซึ่งผลการดำเนินงานคัดเลือกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีการบริหารจัดการที่ดีในหลายปีที่ผ่านมาได้ส่งผลให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกประเภทตระหนักถึงความรับผิดชอบต่อการบริหารองค์การให้เกิดการบริหารจัดการที่ดี มีการแข่งขันเพื่อพัฒนาระบบการให้บริการสาธารณะแก่ประชาชน และพัฒนาขีดความสามารถในการบริหารจัดการท้องถิ่นของตนเอง รวมทั้งมีความคิดริเริ่มในการดำเนินงานเพื่อประโยชน์สุขของประชาชนในรูปแบบใหม่ที่หลากหลาย ซึ่งรางวัลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีการบริหารจัดการที่ดีเริ่มต้นตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๖ เป็นต้นมา จนถึงปี พ.ศ. ๒๕๕๔ โดยเกณฑ์ในการคัดเลือกมาจากการกำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความประสงค์จะรับเงินรางวัล ทำการประเมินผลการบริหารจัดการของตนเองและทำการส่งแบบประเมินตนเองเพื่อสมัครเข้ารับการคัดเลือกจากคณะอนุกรรมการฯ หากคณะอนุกรรมการฯ พิจารณาเห็นสมควรก็จะกำหนดให้มีการสนับสนุนเงินอุดหนุนตามหลักเกณฑ์และวิธีการตามวงเงินที่สำนักงานคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (สกกถ.) กำหนด (โกวิทย์ พวงงามและคณะ, ๒๕๕๔)

ดังนั้นผู้ศึกษาจึงให้ความสนใจที่จะศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลที่ได้รับรางวัลเปรียบเทียบกับองค์การบริหารส่วนตำบลที่ไม่ได้รับรางวัล ภายใต้เงื่อนไขรางวัลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่โดดเด่นและได้รับ

รางวัลประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๔ เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ โดยผู้ศึกษาได้ทำการคัดเลือกองค์การบริหารส่วนตำบลช่องที่ได้รับรางวัลจากรัฐบาลในด้านนโยบายส่งเสริมและสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความเข้มแข็ง มีการบริหารจัดการที่ดีและเป็นที่ยอมรับของสังคมทั่วไปเปรียบเทียบกับองค์การบริหารส่วนตำบลปลักหนูที่ไม่ได้รับรางวัล ซึ่งผู้ศึกษามองว่ากรณีศึกษาทั้งสองตัวอย่างนี้เมื่อนำมาศึกษาเปรียบเทียบกันจะทำให้มีความน่าสนใจที่จะทำการศึกษาเป็นอย่างยิ่ง

๒. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- ๒.๑ เพื่อศึกษาเปรียบเทียบระดับความไว้วางใจของประชาชนที่มีต่อองค์การบริหารส่วนตำบลระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลช่องกับองค์การบริหารส่วนตำบลปลักหนู
- ๒.๒ เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความไว้วางใจของประชาชนที่มีต่อองค์การบริหารส่วนตำบลช่องและองค์การบริหารส่วนตำบลปลักหนู

๓. สมมติฐานการวิจัย

- ๓.๑ องค์การบริหารส่วนตำบลที่ได้รับรางวัลน่าจะมี ความไว้วางใจของประชาชนมากกว่าองค์การบริหารส่วนตำบลที่ไม่ได้รับรางวัล
- ๓.๒ ปัจจัยที่ส่งผลต่อความไว้วางใจของประชาชนที่มีต่อองค์การบริหารส่วนตำบลที่ได้รับรางวัลกับองค์การบริหารส่วนตำบลที่ไม่ได้รับรางวัลน่าจะมี ความแตกต่างกัน

๔. ขอบเขตของการวิจัย

๔.๑ ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษานี้มุ่งศึกษาระดับความไว้วางใจของประชาชนที่มีต่อองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับองค์การบริหารส่วนตำบล ศึกษาระดับความไว้วางใจของประชาชนที่มีต่อองค์การบริหารส่วนตำบลระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลช่องและองค์การบริหารส่วนตำบลปลักหนู ศึกษาเปรียบเทียบระดับความไว้วางใจของประชาชนที่มีต่อองค์การบริหารส่วนตำบลระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลช่องกับองค์การบริหารส่วนตำบลปลักหนู และศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความไว้วางใจของประชาชนที่มีต่อองค์การบริหารส่วนตำบลช่องและองค์การบริหารส่วนตำบลปลักหนู

๔.๒ ขอบเขตด้านพื้นที่

เพื่อให้เกิดความชัดเจนในด้านพื้นที่ ผู้ศึกษาได้ทำการคัดเลือกกรณีศึกษาโดยมุ่งศึกษาเฉพาะองค์การบริหารส่วนตำบลที่ได้รับรางวัลเปรียบเทียบกับองค์การบริหารส่วนตำบลที่ไม่ได้รับรางวัล โดยองค์การบริหารส่วนตำบลที่ได้รับรางวัล คือ ศึกษาประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลช่อง อำเภอนาโยง จังหวัดตรัง ที่ได้รับรางวัลชนะเลิศองค์การบริหารส่วนตำบล จากผลการคัดเลือกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีการบริหารจัดการที่ดี ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔ ระดับเขตภาคใต้ และศึกษาประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลปลักหนู อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลาเป็นกรณีศึกษาที่นำมาเปรียบเทียบ โดยเกณฑ์ที่ผู้ศึกษาได้ทำการคัดเลือกองค์การบริหารส่วนตำบลปลักหนูเพื่อนำมาศึกษาเปรียบเทียบกับนั้น เพื่อให้เป็นไปตามหลักการสุ่มตัวอย่างที่ดี ผู้ศึกษาจึงได้ทำการควบคุมตัวแปรต่างๆ ดังต่อไปนี้ ได้แก่

๑. ควบคุมตัวแปรขนาดขององค์การบริหารส่วนตำบล เป็นองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีขนาดกลางเหมือนกัน^๔
๒. ควบคุมตัวแปรขนาดพื้นที่ที่องค์การบริหารส่วนตำบลต้องรับผิดชอบโดยกำหนดให้มีขนาดของพื้นที่ใกล้เคียงกัน ๓. ควบคุมตัวแปรจำนวนประชากร ที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ใกล้เคียงกัน โดยตัวแปรทั้ง ๓ นี้เป็นตัวแปรควบคุม เพื่อให้มีลักษณะที่สามารถนำข้อมูลไปวิเคราะห์ผลเพื่อ ทำการวิเคราะห์ในเชิงเปรียบเทียบได้

๔.๓ ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นประชากร ทั้งหมดที่อาศัยอยู่ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล ชอง อำเภอนาโยง จังหวัดตรัง จำนวน ๗ หมู่บ้าน มีจำนวนประชากรทั้งสิ้น ๔,๖๘๗ คน และประชากร ทั้งหมดที่อาศัยอยู่ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล ปลักหนู อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา จำนวน ๗ หมู่บ้าน มีจำนวนประชากรทั้งสิ้น ๔,๕๐๘ คน ทำการสุ่มตัวอย่างด้วยเทคนิคของ Taro Yamane จะได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำนวน ๒๐๐ ตัวอย่างต่อ ๑ กรณีศึกษา ซึ่งมาจากเกณฑ์การสุ่มตัวอย่างของ Taro Yamane ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ ๙๕ จะมี จำนวนไม่ต่ำกว่า ๔๐๐ ตัวอย่าง โดยผู้ศึกษามีหน่วย วิเคราะห์จำนวน ๒ กรณีศึกษา ผู้ศึกษาจึงทำการแบ่ง การเก็บข้อมูลออกเป็นแห่งละ ๒๐๐ ตัวอย่าง (ซึ่ง จำนวน ๒๐๐ ตัวอย่างต่อ ๑ กรณีศึกษานั้นก็มีขนาด ของกลุ่มตัวอย่างที่มากเพียงพอสำหรับการวิเคราะห์ใน เชิงสถิติ เพราะจำนวน ๒๐๐ ตัวอย่างนั้นเมื่อเทียบกับ หลักการกำหนดขนาดตัวอย่างในทางสถิติของ Taro Yamane เมื่อนำข้อมูลไปวิเคราะห์ผลทางสถิติจะมีค่า ความเชื่อมั่นในการวิเคราะห์ผลสูงกว่าร้อยละ ๙๐ และ

เมื่อนำข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดไปวิเคราะห์ผล ทางสถิติทั้ง ๔๐๐ ตัวอย่าง จะมีค่าความเชื่อมั่นในการ วิเคราะห์ผลสูงกว่าร้อยละ ๙๕)^๕

๔.๔ ขอบเขตด้านระยะเวลา

ระยะเวลาในการดำเนินการศึกษา คิดเป็นระยะเวลา ประมาณ ๙ เดือน คือ ตั้งแต่เดือนพฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๖ ถึงเดือนมกราคม พ.ศ. ๒๕๕๗

๕. วิธีการดำเนินการวิจัย

วิธีการดำเนินการศึกษาในครั้งนี้ใช้เทคนิคการวิจัย แบบผสม (mixed method) ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้ทั้งวิธีการ วิจัยเชิงปริมาณ (quantitative) และการวิจัยเชิง คุณภาพ (qualitative) โดยเน้นการวิจัยเชิงปริมาณ เป็นหลัก เพื่อศึกษาความไว้วางใจของประชาชนที่มีต่อ องค์การบริหารส่วนตำบลระหว่างองค์การบริหารส่วน ตำบลชองและองค์การบริหารส่วนตำบลปลักหนู โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจโดยอาศัยเครื่องมือในการ เก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามที่ผ่านการทดสอบค่าความ เชื่อมั่นเพื่อหาค่าความเที่ยงของแบบสอบถามแล้ว (ค่าสัมประสิทธิ์ cronbach's alpha มีค่าเท่ากับ .๙๔๗) และแบบสัมภาษณ์โดยลงพื้นที่สัมภาษณ์กลุ่ม ตัวอย่างทั้งประชาชนและคณะผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ องค์การบริหารส่วนตำบล รวมทั้งผู้นำท้องที่ ได้แก่ กำนันและผู้ใหญ่บ้านเพื่อเป็นข้อมูลประกอบอีกด้วย มีการเก็บรวบรวมข้อมูล กำหนดวิธีการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

^๔ อ้างอิงข้อมูลจากกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย (๒๕๕๕, ๒๕๕๖)

^๕ อ่านตารางเกี่ยวกับการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างได้จาก Yamane (1967)

๕.๑ สถิติเชิงพรรณนา (descriptive statistics)

แสดงปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง สถิติที่ใช้ ได้แก่ จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

๕.๒ สถิติเชิงอ้างอิง (inferential statistics)

โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ปัจจัย (factor analysis) เพื่อลดจำนวนตัวแปรและจับกลุ่มหรือรวมตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กันไว้ในกลุ่มหรือองค์ประกอบเดียวกัน หลังจากนั้นทำการวิเคราะห์ด้วยเทคนิคถดถอยพหุคูณ (multiple regressions) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อระดับความไว้วางใจของประชาชนที่มีต่อองค์การบริหารส่วนตำบล

การปกครอง ๓๑ ตารางกิโลเมตร มีจำนวนหมู่บ้าน ๗ หมู่บ้าน มีจำนวนประชากร ณ เดือนเมษายน พ.ศ. ๒๕๕๓ เท่ากับ ๔,๖๘๗ คนหรือมีจำนวนครัวเรือนทั้งสิ้น ๑,๓๒๔ ครัวเรือน โดยแบ่งเป็นเพศชายจำนวน ๒,๓๐๗ คน และเพศหญิงจำนวน ๒,๓๘๐ คน มีความหนาแน่นของจำนวนประชาชนต่อพื้นที่คิดเป็น ๑๕๑ คนต่อตารางกิโลเมตร^๖ มีระยะทางห่างจากที่ว่าการอำเภอโนยงประมาณ ๑๐ กิโลเมตร มีระยะทางห่างจากศาลากลางจังหวัดตรังประมาณ ๒๐ กิโลเมตร

ชุมชนในเขต อบต.ช่องเป็นชุมชนชนบทหรือที่เรียกว่าชุมชนเกษตรกรรม ประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมราวร้อยละ ๕๐ รับจ้างทั่วไปราวร้อยละ ๒๗.๕ และค้าขายขนาดเล็กหรือเปิดร้านค้าแผงลอยราวร้อยละ ๗.๕ มีระดับรายได้เฉลี่ยครัวเรือนอยู่ในช่วง ๑๐,๐๐๐-๒๙,๙๙๙ บาทต่อเดือน^๗

๖.๒ โครงสร้างอัตรากำลังและการดำเนินการหลัก

อบต.ช่องมีคณะผู้บริหารจำนวน ๔ คน สมาชิกสภาท้องถิ่นจำนวน ๑๔ คน มีบุคลากรทั้งสิ้น ๒๗ คน แยกออกเป็นข้าราชการจำนวน ๑๐ คน ลูกจ้างประจำ ๑ คน ลูกจ้างชั่วคราว ๑๐ คน และลูกจ้างตามภารกิจ ๖ คน ซึ่งคณะผู้บริหารและข้าราชการประจำของ อบต.ช่องไม่ได้มาจากกลุ่มการเมืองเดียวกันทั้งหมด แต่สามารถทำงานร่วมกันได้เพราะมีอุดมการณ์และใช้เหตุผลเป็นตัวตั้งในการบริหารงาน^๘ อบต.ช่องมีงบประมาณในการบริหารงานประมาณ ๑๕.๖ ล้านบาท (๑๕,๖๒๕,๘๐๒.๐๐ บาท) ในปีงบประมาณ ๒๕๕๓ ซึ่งเป็นรายได้ที่ อบต.ช่องประมาณการไว้ว่าจะจัดเก็บเองจำนวน ๐.๑ ล้านบาท (๑๒๘,๘๖๗.๒๐ บาท) หรือ

๖. ผลการศึกษา

ก่อนที่ผู้ศึกษาจะนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้ศึกษาขอเสนอสภาพพื้นฐานและข้อมูลทั่วไปขององค์การบริหารส่วนตำบลที่เป็นกรณีศึกษาทั้งสองแห่งเพื่อให้เข้าใจถึงสภาพทั่วไปและโครงสร้างขององค์การบริหารส่วนตำบลของกรณีศึกษาทั้งสองแห่งว่ามีสภาพที่แตกต่างกันอย่างไร ดังต่อไปนี้

๖.๑ สภาพพื้นฐานและข้อมูลทั่วไปขององค์การบริหารส่วนตำบลช่อง

อบต.ช่อง อ.นาโยง จ.ตรัง เป็นองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดกลาง จัดตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๐ มีพื้นที่

^๖ สำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลช่อง (๒๕๕๔)

^๗ ข้อมูลจากการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างจากแบบสอบถาม

^๘ ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ อดีตเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนตำบลช่อง (๒๕๕๖)

คิดเป็นประมาณร้อยละ ๐.๘๒ ของรายรับรวมที่ประมาณการไว้ในปี ๒๕๕๓ ทั้งนี้ อบต.ช่องได้จัดทำงบประมาณรายจ่ายตามแผนงานไว้ในปี ๒๕๕๔

ประมาณ ๑๔.๓ ล้านบาท (๑๔,๒๘๐,๐๑๔.๐๐ บาท)^๔ แยกรายละเอียดตามแผนงานได้ดังตารางที่ ๑

ตารางที่ ๑ งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔ ของ อบต.ช่อง อำเภอนาโยง จังหวัดตรัง

รายการจ่ายตามแผนงาน	จำนวน	ร้อยละ
แผนงานบริหารงานทั่วไป	๔,๙๙๒,๑๓๐.๐๐	๓๔.๙๖
แผนงานการรักษาความสงบภายใน	๖๐๕,๗๘๐.๐๐	๔.๒๔
แผนงานการศึกษา	๒,๓๙๖,๗๖๐.๐๐	๑๖.๗๘
แผนงานสาธารณสุข	๑๕๐,๐๐๐.๐๐	๑.๐๕
แผนงานสังคมสงเคราะห์	๔๐,๐๐๐.๐๐	๐.๒๘
แผนงานเคหะและชุมชน	๒,๓๗๗,๒๔๐.๐๐	๑๖.๖๕
แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน	๓๗๕,๐๐๐.๐๐	๒.๖๓
แผนงานการศาสนาวัฒนธรรมและนันทนาการ	๗๒๐,๐๐๐.๐๐	๕.๐๔
แผนงานการเกษตร	๑๐,๐๐๐.๐๐	๐.๐๗
แผนงานงบกลาง	๒,๖๑๓,๑๐๔.๐๐	๑๘.๓๐
รวม	๑๔,๒๘๐,๐๑๔.๐๐	๑๐๐.๐๐

ที่มา : ประมวลโดยผู้ศึกษา ประมวลจากแผนพัฒนาสามปี อบต.ช่อง (พ.ศ. ๒๕๕๔-๒๕๕๖)

เมื่อพิจารณาสัดส่วนของงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๔ ของ อบต.ช่องพบว่า อบต.ช่องได้ให้ความสำคัญกับแผนงานบริหารงานทั่วไปเป็นลำดับแรก คิดเป็นร้อยละ ๓๔.๙๖ รองลงมาได้แก่แผนงานงบกลาง คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๓๐ แผนงานการศึกษา คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๗๘ และแผนงานเคหะและชุมชน คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๖๕ ตามลำดับ ซึ่งสังเกตเห็นได้ว่า อบต.ช่องได้ให้ความสำคัญกับแผนงานดังกล่าวอยู่ในสัดส่วนที่ค่อนข้างสูง โดยแผนงานที่อบต.ช่องได้ให้ความสำคัญน้อยที่สุด ๓ อันดับสุดท้ายได้แก่ แผนงานสาธารณสุข คิดเป็นร้อยละ ๑.๐๕ รองลงมาได้แก่ แผนงานสังคมสงเคราะห์ คิดเป็น

ร้อยละ ๐.๒๘ และแผนงานการเกษตร ๐.๐๗ ตามลำดับ

๖.๓ ยุทธศาสตร์และแนวนโยบายในการพัฒนา

วิสัยทัศน์การพัฒนาท้องถิ่นของคณะผู้บริหารและเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลช่อง คือ “ยึดมั่นในความซื่อสัตย์ ยืนหยัดในความโปร่งใส ทำงานให้ประชาชนไว้วางใจ ตัดใจสงสยเต็มที่ให้ตรวจสอบ” โดยนโยบายและภารกิจเร่งด่วนของ อบต.ช่อง ในขณะนี้ คือ ๑) การพัฒนาคุณภาพชีวิต ๒) การแก้ไขปัญหา ยาเสพติด ๓) การพัฒนาและยกระดับคุณภาพทาง

^๔ ข้อมูลจากแผนพัฒนาสามปี สำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลช่อง (๒๕๕๔)

การศึกษา ๔) การพัฒนาและส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชน และ ๕) การเพิ่มบริการทางสาธารณสุข เช่น บริการหน่วยแพทย์ฉุกเฉิน เป็นต้น^{๑๐}

นอกจากนี้ อบต.ช่องยังได้รับรางวัลต่างๆ มากมาย ซึ่งเป็นที่ประจักษ์ต่อสังคมทั่วไปว่าได้รับความไว้วางใจจากประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ อบต. และพื้นที่ใกล้เคียง ดังต่อไปนี้ ๑. โล่ประกาศเกียรติคุณ ผ่านเข้ารอบที่ ๑ “โครงการประกวดชุมชนปลอดขยะ (Zero Waste) เฉลิมพระเกียรติ ๘๖ พรรษา ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๖ จากกรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๒. โล่ยกย่องเชิดชูเกียรติองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดีเด่น ทางด้านวัฒนธรรมระดับจังหวัด ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๖ จากกรมส่งเสริมวัฒนธรรม ๓. รางวัลศูนย์ อปพร.ดีเด่น อันดับที่ ๑ ระดับเขต ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๕ จากกรมป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน ๔. รางวัลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีการบริหารจัดการที่ดี อันดับที่ ๑ ระดับภาคใต้ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔ จากสำนักงานการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๕. รางวัลศูนย์ อปพร. ดีเด่น ประเภทองค์การบริหารส่วนตำบลประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๔ จากศูนย์อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน กลาง โดยกระทรวงมหาดไทย ๖. รางวัลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดีเด่นที่ส่งเสริมการดำเนินงานวัฒนธรรม ด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๔ จากกระทรวงวัฒนธรรม โดยกรมส่งเสริมวัฒนธรรม ๗. รางวัลชมเชยโครงการชุมชนร่วมใจสร้างความปลอดภัยทางถนน ครั้งที่ ๗ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๔ จากสภาวิศวกรแห่งประเทศไทย ๘. รางวัลชมเชยโครงการชุมชนร่วมใจสร้างความปลอดภัยทางถนน ครั้งที่ ๖ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๓

จากสภาวิศวกรแห่งประเทศไทย ๙. โล่ประกาศเกียรติคุณแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดีเด่นด้านผู้สูงอายุ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๓ จากจังหวัดตรัง ๑๐. โล่ประกาศเกียรติคุณ อบต.ดีเด่น ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๓ อันดับ ที่ ๑ ระดับเขตจากกรมป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน กระทรวงมหาดไทย ๑๑. รางวัลโครงการประเมินองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีการบริหารจัดการที่ดี ประจำปี พ.ศ. ๒๕๔๘ จากกระทรวงมหาดไทย ๑๒. รางวัลที่ ๒ โครงการประกวดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีการบริหารจัดการที่ดี ประจำปี พ.ศ. ๒๕๔๗ จากกระทรวงมหาดไทย ๑๓. รางวัลที่ ๒ โครงการประกวดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีการบริหารจัดการที่ดีตามหลักธรรมาภิบาล ประจำปี พ.ศ. ๒๕๔๖ จากสำนักนายกรัฐมนตรี ๑๔. รางวัลที่ ๓ การแข่งขันรวมพลังสร้างสุขภาพ ในงานมหกรรมรวมพลังสร้างสุขภาพแห่งชาติ ครั้งที่ ๒ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๔๖ จากกระทรวงสาธารณสุข และ ๑๕. รางวัลชนะเลิศอันดับ ๓ องค์การบริหารส่วนตำบลดีเด่น ระดับจังหวัด ตามโครงการประชาสัมพันธ์การสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี เรื่อง “ส่วนราชการยุคใหม่ใสสะอาด” ประจำปี พ.ศ. ๒๕๔๕ จากกรมประชาสัมพันธ์

จากข้อมูลการสัมภาษณ์นายกองค์การบริหารส่วนตำบลช่อง จะเห็นได้ว่าวิสัยทัศน์และแนวนโยบายในการดำเนินงานของ อบต. ได้สะท้อนให้เห็นถึงความตั้งใจจริงในการให้บริการสาธารณะแก่ประชาชนในพื้นที่ อีกทั้งมีการให้ความสำคัญกับคุณค่า (value) ตามหลักธรรมาภิบาลอย่างเห็นได้ชัด ส่งผลให้ อบต.ช่อง ได้รับรางวัลมากมายในช่วงสิบปีที่ผ่านมา (พ.ศ. ๒๕๔๕-๒๕๕๖)

^{๑๐} ข้อมูลจากการสัมภาษณ์นายกองค์การบริหารส่วนตำบลช่อง (๒๕๕๖)

๖.๔ สภาพพื้นฐานและข้อมูลทั่วไปขององค์การบริหารส่วนตำบลปลักหนู

อบต.ปลักหนู อ.นาทวี จ.สงขลา เป็นองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดกลาง จัดตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๙ มีพื้นที่การปกครอง ๓๖.๑๖ ตารางกิโลเมตร มีจำนวนหมู่บ้าน ๗ หมู่บ้าน มีจำนวนประชากร ณ เดือนกันยายน พ.ศ. ๒๕๕๒ เท่ากับ ๔,๕๐๘ คนหรือมีจำนวนครัวเรือนทั้งสิ้น ๑,๐๓๘ ครัวเรือน โดยแบ่งเป็นเพศชายจำนวน ๒,๒๒๓ คน และเพศหญิงจำนวน ๒,๒๘๕ คน มีความหนาแน่นของจำนวนประชาชนต่อพื้นที่คิดเป็น ๑๒๕ คนต่อตารางกิโลเมตร มีระยะทางห่างจากที่ว่าการอำเภอนาทวีประมาณ ๕ กิโลเมตร มีระยะทางห่างจากศาลากลางจังหวัดสงขลาประมาณ ๕๗ กิโลเมตร

ชุมชนในเขต อบต.ปลักหนูเป็นชุมชนชนบทหรือที่เรียกว่าชุมชนเกษตรกรรม ประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมราวร้อยละ ๗๓.๓ รับราชการหรือเป็นพนักงานของรัฐราวร้อยละ ๗.๓ และค้าขายขนาดเล็กหรือเปิดร้านค้าแผงลอยราวร้อยละ

๕.๓ มีระดับรายได้เฉลี่ยครัวเรือนอยู่ในช่วง ๑๐,๐๐๐-๒๙,๙๙๙ บาทต่อเดือน^{๑๑}

๖.๕ โครงสร้างอัตรากำลังและการดำเนินภารกิจหลัก

อบต.ปลักหนูมีคณะผู้บริหารจำนวน ๔ คน สมาชิกสภาท้องถิ่นจำนวน ๑๔ คน มีบุคลากรทั้งสิ้น ๓๓ คน แยกออกเป็นข้าราชการจำนวน ๑๒ คน ลูกจ้างชั่วคราว ๑๑ คน และลูกจ้างตามภารกิจ ๑๐ คน ซึ่งคณะผู้บริหารและข้าราชการประจำของ อบต.ปลักหนูมาจากกลุ่มการเมืองเดียวกันทั้งหมด^{๑๒} อบต.ปลักหนูมีงบประมาณในการบริหารงานประมาณ ๑๖.๓ ล้านบาท (๑๖,๓๔๑,๗๐๐.๐๐ บาท) ในปีงบประมาณ ๒๕๕๓ ซึ่งเป็นรายได้ที่ อบต.ปลักหนูประมาณการไว้ว่าจะจัดเก็บเองจำนวน ๐.๓ ล้านบาท (๓๕๘,๑๐๐.๐๐ บาท) หรือคิดเป็นประมาณร้อยละ ๒.๑๙ ของรายรับรวมที่ประมาณการไว้ในปี ๒๕๕๓ ทั้งนี้ อบต.ปลักหนูได้จัดทำงบประมาณรายจ่ายตามแผนงานไว้ในปี ๒๕๕๔ ประมาณ ๑๖.๓ ล้านบาท (๑๖,๓๔๑,๗๐๐.๐๐ บาท) แยกรายละเอียดตามแผนงานได้ดังตารางที่ ๒

^{๑๑} ข้อมูลจากการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างจากแบบสอบถาม

^{๑๒} ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๑ บ้านปลักหนู (๒๕๕๖)

ตารางที่ ๒ งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔
ของ อบต.ปลักหนู อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา

รายการตามแผนงาน	จำนวน	ร้อยละ
แผนงานบริหารงานทั่วไป	๕,๒๙๙,๐๘๐.๐๐	๓๒.๔๓
แผนงานการรักษาความสงบภายใน	๐.๐๐	๐.๐๐
แผนงานการศึกษา	๖,๐๐๗,๘๓๐.๐๐	๓๖.๗๖
แผนงานสาธารณสุข	๙๐,๐๐๐.๐๐	๐.๕๕
แผนงานสังคมสงเคราะห์	๑๕๐,๐๐๐.๐๐	๐.๙๒
แผนงานเคหะและชุมชน	๙๖๗,๗๑๐.๐๐	๕.๙๒
แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน	๕๐,๐๐๐.๐๐	๐.๓๑
แผนงานการศาสนาวัฒนธรรมและนันทนาการ	๔๖๔,๘๐๐.๐๐	๒.๘๔
แผนงานอุตสาหกรรมและโยธาฯ	๒,๑๗๑,๗๖๐.๐๐	๑๓.๒๙
แผนงานการเกษตร	๑๐๐,๐๐๐.๐๐	๐.๖๑
แผนงานงบกลาง	๑,๐๔๐,๕๒๐.๐๐	๖.๓๗
รวม	๑๖,๓๔๑,๗๐๐.๐๐	๑๐๐.๐๐

ที่มา : ประมวลโดยผู้ศึกษา ประมวลจากแผนพัฒนาสามปี อบต.ปลักหนู (พ.ศ. ๒๕๕๔-๒๕๕๖)

เมื่อพิจารณาสัดส่วนของงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๔ ของ อบต.ปลักหนูพบว่า อบต.ปลักหนูได้ให้ความสำคัญกับแผนงานการศึกษาเป็นลำดับแรก คิดเป็นร้อยละ ๓๖.๗๖ รองลงมาได้แก่แผนงานบริหารงานทั่วไป คิดเป็นร้อยละ ๓๒.๔๓ แผนงานอุตสาหกรรมและโยธาฯ คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๒๙ และแผนงานงบกลาง คิดเป็นร้อยละ ๖.๓๗ ตามลำดับ ซึ่งสังเกตเห็นได้ว่า อบต.ปลักหนูได้ให้ความสำคัญกับแผนงานดังกล่าวอยู่ในสัดส่วนที่ค่อนข้างสูง โดยแผนงานที่ อบต.ปลักหนูได้ให้ความสำคัญน้อยที่สุด ๓ อันดับสุดท้าย ได้แก่ แผนงานสาธารณสุข คิดเป็นร้อยละ ๐.๕๕ รองลงมาได้แก่ แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน คิดเป็นร้อยละ ๐.๓๑ และไม่มีการวางแผนใช้จ่ายงบประมาณในด้านแผนงานการรักษา

ความสงบภายในเลย คิดเป็นร้อยละ ๐.๐ ตามลำดับ

๖.๖ ยุทธศาสตร์และแนวนโยบายในการพัฒนา

วิสัยทัศน์การพัฒนาท้องถิ่นของคณะผู้บริหารและเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลปลักหนู คือ “สาธารณสุขปโมคครบครัน เศรษฐกิจก้าวหน้า เกษตรกรรมก้าวหน้า สร้างสรรค์การศึกษา คุณธรรมนำพาชีวิต” โดยนโยบายเร่งด่วนของ อบต.ปลักหนู ในขณะนั้นคือ ๑) การพัฒนาและยกระดับคุณภาพทางการศึกษาของเด็กและเยาวชน ๒) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน โดยนายก อบต.ปลักหนูมีความคิดว่า “ชาวบ้านต้องไม่เหยียบดินแดง” และ ๓) การพัฒนาและส่งเสริมคุณภาพชีวิต โดยเฉพาะ

การจัดให้มีโครงการนมและไข่เพื่อส่งเสริมสุขภาพสตรีมีครรภ์^{๓๓}

จากการวิเคราะห์ข้อมูลจะเห็นได้อย่างชัดเจนว่า อบต.ปลักหนู ได้ให้ความสำคัญกับนโยบายด้านการศึกษาเป็นพิเศษ เห็นได้จากรางวัลที่ได้ทาง อบต.ปลักหนูเคยได้รับ ดังต่อไปนี้ ๑. โล่รางวัลศูนย์การเรียนรู้ชุมชนของศูนย์เด็กเล็กตำบลปลักหนู ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๐ จากกรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข ๒. รางวัลศูนย์เด็กเล็กต้นแบบดีเด่นของจังหวัดสงขลา ประจำปี พ.ศ. ๒๕๔๘ จากกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย และ ๓. รางวัลศูนย์เด็กเล็กน่าอยู่ดีเด่น ประจำปี พ.ศ. ๒๕๔๘ จากกรมอนามัยและสิ่งแวดล้อม กระทรวง

สาธารณสุข ซึ่งถือได้ว่า อบต.ปลักหนูมีผลงานโดดเด่นทางการบริหารจัดการด้านการศึกษาอย่างเห็นได้ชัด แต่การให้บริการสาธารณะในภาพรวมด้านอื่นๆ อาจจะยังไม่เห็นผลงานเป็นที่ประจักษ์มากนัก หากเทียบกับผลการดำเนินงานในภาพรวมระหว่าง อบต.ปลักหนู กับ อบต.ช่อง ที่ อบต.ช่องจะได้รับรางวัลในหลายๆ ด้าน

๖.๗ ผลการวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลขององค์การบริหารส่วนตำบลทั้งสองแห่ง

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของประชาชนผู้ตอบแบบสอบถามจากองค์การบริหารส่วนตำบลทั้งสองแห่ง สรุปได้ดังแสดงไว้ในตารางที่ ๓ ดังนี้

ตารางที่ ๓ สรุปผลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านภูมิหลังของประชาชน

ด้านภูมิหลัง	อบต.ช่อง	อบต.ปลักหนู
เพศ		
- ชาย	๙๘ (๔๙.๐)	๙๒ (๔๔.๗)
- หญิง	๑๐๒ (๕๑.๐)	๑๑๔ (๕๕.๓)
อายุ		
- อายุระหว่าง ๒๐-๓๐ ปี	๔๑ (๒๐.๕)	๖๔ (๓๑.๑)
- อายุระหว่าง ๓๑-๔๐ ปี	๔๗ (๒๓.๕)	๖๙ (๓๓.๕)
- อายุระหว่าง ๔๑-๕๐ ปี	๕๖ (๒๘.๐)	๔๖ (๒๒.๓)
- อายุระหว่าง ๕๑-๖๐ ปี	๓๘ (๑๙.๐)	๒๐ (๙.๗)
- อายุ ๖๐ ปีขึ้นไป	๑๘ (๙.๐)	๗ (๓.๔)
สถานภาพสมรส		
- โสด	๓๗ (๑๘.๕)	๔๒ (๒๐.๔)
- สมรส	๑๔๗ (๗๓.๕)	๑๔๖ (๗๐.๙)
- อื่นๆ	๑๖ (๘.๐)	๑๘ (๘.๗)

^{๓๓} ข้อมูลจากการสัมภาษณ์นายกองค์การบริหารส่วนตำบลปลักหนู (๒๕๕๖)

ด้านภูมิหลัง	อบต.ช่อง	อบต.ปลักหนู
อาชีพ		
- เกษตรกร	๑๐๐ (๕๐.๐)	๑๕๑ (๗๓.๓)
- รับจ้างทั่วไป	๕๕ (๒๗.๕)	๔ (๑.๙)
- แม่บ้าน/พ่อบ้าน	๔ (๒.๐)	-
- รับราชการ/พนักงานของรัฐ	๗ (๓.๕)	๑๕ (๗.๓)
- พนักงานเอกชน/ลูกจ้าง	๑๐ (๕.๐)	๓ (๑.๕)
- ประกอบธุรกิจ-กิจการของตนเอง	-	๘ (๓.๙)
- ค้าขายขนาดเล็ก-ร้านค้าแผงลอย	๑๕ (๗.๕)	๑๑ (๕.๓)
- ข้าราชการบำนาญ/เกษียณอายุ	๑ (๐.๕)	๑ (๐.๕)
- นักศึกษา	๕ (๒.๕)	๑๐ (๕.๙)
รายได้เฉลี่ยครัวเรือน		
- ๑-๙,๙๙๙ บาท	๔๒ (๒๑.๐)	๒๓ (๑๑.๒)
- ๑๐,๐๐๐-๒๙,๙๙๙ บาท	๑๐๔ (๕๒.๐)	๑๑๕ (๕๕.๘)
- ๓๐,๐๐๐-๔๙,๙๙๙ บาท	๓๙ (๑๙.๕)	๔๓ (๒๐.๙)
- ๕๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป	๑ (๐.๕)	๑๙ (๙.๒)
การศึกษา		
- ประถมศึกษา	๙๒ (๔๖.๐)	๔๕ (๒๑.๘)
- มัธยมศึกษา/เทียบเท่า	๙๒ (๔๖.๐)	๑๐๒ (๔๙.๕)
- อนุปริญญา/เทียบเท่า	๖ (๓.๐)	๘ (๓.๙)
- ปริญญาตรี	๘ (๔.๐)	๔๖ (๒๒.๓)
- สูงกว่าปริญญาตรี	-	-
จำนวนสมาชิก		
- ๑ - ๓ คน	๕๙ (๒๙.๕)	๕๔ (๒๖.๒)
- ๔ - ๖ คน	๑๒๖ (๖๓.๐)	๑๔๐ (๖๘.๐)
- มากกว่า ๖ คนขึ้นไป	๑๔ (๗.๐)	๑๒ (๕.๘)

ด้านภูมิหลัง	อบต.ช่อง	อบต.ปลักหนู
ศาสนา		
- พุทธ	๑๙๘ (๙๙.๐)	๑๒๐ (๕๘.๓)
- อิสลาม	๒ (๑.๐)	๘๖ (๔๑.๗)
- คริสต์	-	-

ที่มา : จากการสำรวจด้วยแบบสอบถาม

จากตารางที่ ๓ ผลการศึกษาพบว่า ด้านเพศของกลุ่มตัวอย่างในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลช่องส่วนใหญ่หรือคิดเป็นร้อยละ ๕๑.๐ เป็นเพศหญิง ส่วนในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลปลักหนู กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่หรือคิดเป็นร้อยละ ๕๓.๓ เป็นเพศหญิงเช่นกัน ด้านอายุของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลช่อง หรือคิดเป็นร้อยละ ๒๘.๐ มีอายุอยู่ในช่วงระหว่าง ๔๑-๕๐ ปี แต่ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลปลักหนูกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ หรือคิดเป็นร้อยละ ๓๓.๕ มีอายุอยู่ในช่วงระหว่าง ๓๑-๔๐ ปี ด้านสถานภาพ กลุ่มตัวอย่างในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลช่องส่วนใหญ่ หรือคิดเป็นร้อยละ ๗๓.๕ มีสถานภาพสมรสแล้ว ส่วนในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลปลักหนูกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ หรือคิดเป็นร้อยละ ๗๐.๙ ก็มีสถานภาพสมรสแล้วเช่นกัน ด้านการประกอบอาชีพกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลช่องจำนวนกึ่งหนึ่งหรือคิดเป็นร้อยละ ๕๐ ประกอบอาชีพเกษตรกร (ทำสวนยางพารา) ส่วนในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลปลักหนูส่วนใหญ่ หรือคิดเป็นร้อยละ ๗๓.๓ ก็ประกอบอาชีพเกษตรกร (ทำสวนยางพารา) ด้วยเช่นกัน ด้านรายได้เฉลี่ยครัวเรือนของกลุ่มตัวอย่างในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลช่องส่วนใหญ่ หรือคิดเป็นร้อยละ ๕๒.๐ มีระดับรายได้เฉลี่ยอยู่ในช่วง ๑๐,๐๐๐-๒๙,๙๙๙ บาท ส่วนรายได้เฉลี่ยครัวเรือนของกลุ่มตัวอย่างในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล

ปลักหนูส่วนใหญ่ หรือคิดเป็นร้อยละ ๕๕.๘ ก็มีระดับรายได้เฉลี่ยอยู่ในช่วง ๑๐,๐๐๐-๒๙,๙๙๙ บาทเช่นกัน ด้านการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลช่องจบการศึกษาระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่าในสัดส่วนที่เท่ากันหรือคิดเป็นร้อยละ ๔๖.๐ ส่วนกลุ่มตัวอย่างในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลปลักหนูส่วนใหญ่ หรือคิดเป็นร้อยละ ๔๙.๕ จบการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า ด้านจำนวนสมาชิกของครัวเรือนกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลช่อง หรือคิดเป็นร้อยละ ๖๓.๐ มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือน ๔ - ๖ คน เช่นเดียวกับในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลปลักหนูกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ หรือคิดเป็นร้อยละ ๖๘.๐ ก็มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือน ๔ - ๖ คน สำหรับด้านศาสนา กลุ่มตัวอย่างในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลช่องเกือบทั้งหมด หรือคิดเป็นร้อยละ ๙๙.๐ นับถือศาสนาพุทธ ส่วนกลุ่มตัวอย่างในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลปลักหนูมีความหลากหลายในการนับถือศาสนามากกว่า นั่นคือกลุ่มตัวอย่างมากกว่ากึ่งหนึ่งหรือคิดเป็นร้อยละ ๕๘.๓ นับถือศาสนาพุทธ และอีกส่วนหนึ่งหรือคิดเป็นร้อยละ ๔๑.๗ นับถือศาสนาอิสลาม

ตารางที่ ๔ ผลการวิเคราะห์หาความแตกต่างระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล
กับความไว้วางใจของประชาชนที่มีต่อองค์การบริหารส่วนตำบลทั้งสองแห่ง

ปัจจัยส่วนบุคคล	อบต.ช่อง		p-value	อบต.ปลักหนู		p-value
	มีความแตกต่าง	ไม่มีความแตกต่าง		มีความแตกต่าง	ไม่มีความแตกต่าง	
๑. เพศ		✓	๐.๒๙๑		✓	๐.๓๐๗
๒. อายุ		✓	๐.๒๖๓		✓	๐.๑๓๘
๓. สถานภาพสมรส		✓	๐.๒๓๓		✓	๐.๑๓๙
๔. อาชีพ		✓	๐.๖๖๗		✓	๐.๐๗๘
๕. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		✓	๐.๑๓๑		✓	๐.๔๑๘
๖. ระดับการศึกษา		✓	๐.๕๕๑		✓	๐.๔๓๒
๗. จำนวนสมาชิกในครัวเรือน		✓	๐.๓๑๓		✓	๐.๓๖๒
๘. ศาสนา	✓		๐.๐๐๕**	✓		๐.๐๐๐**
๙. ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในพื้นที่		✓	๐.๒๕๖	✓		๐.๐๐๑**
๑๐. กลุ่มทางสังคม ได้แก่						
อปพร.		✓	๐.๓๙๓	✓		๐.๐๐๐**
อสม.		✓	๐.๑๒๗		✓	๐.๘๑๖
อผส.		-	-		✓	๐.๒๘๓
ประธานกลุ่ม/ชมรม	✓		๐.๐๐๑**		✓	๐.๐๕๓
ผู้นำกลุ่มอาชีพ/กลุ่มสตรี		✓	๐.๕๐๕	✓		๐.๐๐๑**
ผู้นำชุมชน/กก.ชุมชน/กก.หมู่บ้าน		✓	๐.๓๙๓		✓	๐.๐๖๔

*. Correlation is significant at the 0.05 level (2-tailed).

**. Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed).

จากตารางที่ ๔ ผลการวิเคราะห์หาความแตกต่างระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับความไว้วางใจของประชาชนที่มีต่อองค์การบริหารส่วนตำบล พบว่าปัจจัยส่วนบุคคลกับความไว้วางใจของประชาชนที่มีต่อองค์การบริหารส่วนตำบลช่องมีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ ๐.๐๑ โดยเมื่อทำการ

พิจารณาเป็นรายด้านพบว่าปัจจัยการนับถือศาสนาและปัจจัยกลุ่มทางสังคมในประเด็นประธานกลุ่มหรือประธานชมรมที่อาศัยอยู่ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลช่องกับความไว้วางใจของประชาชนที่มีต่อองค์การบริหารส่วนตำบลช่องมีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ ๐.๐๑ ($p = .005$ และ $.001$)

ส่วนผลการวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลกับความไว้วางใจของประชาชนที่มีต่อการบริหารส่วนตำบล ปลักหนูพบว่ามีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ ๐.๐๑ โดยเมื่อทำการพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ปัจจัยการนับถือศาสนา ปัจจัยระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล และปัจจัยกลุ่มทางสังคมในประเด็นอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) และผู้นำกลุ่มอาชีพหรือผู้นำกลุ่มสตรีมีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ ๐.๐๑ ($p = .000, .001, .000$ และ $.001$ ตามลำดับ)

กล่าวโดยสรุปคือความไว้วางใจของประชาชนที่มีต่อ อบต.ช่องไม่ส่งผลให้ปัจจัยส่วนบุคคลมีความแตกต่างกันมากนัก จากผลการวิเคราะห์พบว่ามีความแตกต่างกัน ๒ ปัจจัยเท่านั้นที่มีความแตกต่างกัน คือ ปัจจัยด้านการนับถือศาสนาและปัจจัยกลุ่มทางสังคม (ในประเด็นประธานกลุ่มหรือประธานชมรม) ส่วนความไว้วางใจของประชาชนที่มีต่อ อบต.ปลักหนูนั้น จากผลการวิเคราะห์พบว่าปัจจัยส่วนบุคคลที่มีความแตกต่างกันถึง ๓ ปัจจัย ซึ่งถือได้ว่ามีจำนวนสูงกว่าปัจจัยส่วนบุคคลที่มีความแตกต่างกันของ อบต.ช่อง ได้แก่ ปัจจัยการนับถือศาสนา ปัจจัยระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ อบต. และปัจจัยกลุ่มทางสังคม (ในประเด็นกลุ่มอปพร. และผู้นำกลุ่มอาชีพหรือผู้นำกลุ่มสตรี)

โดยประเด็นสำคัญที่ผู้ศึกษาอยากจะชี้ให้เห็น ก็คือ ปัจจัยส่วนบุคคลด้านการนับถือศาสนา ระหว่างไทยพุทธกับอิสลามของประชาชนในพื้นที่ทั้งสอง อบต. พบว่าการนับถือศาสนาของประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ส่งผลต่อระดับความไว้วางใจของประชาชนที่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ ๐.๐๑ ($p = .005$ และ $.000$ ตามลำดับ) โดยจากข้อมูลผลการวิเคราะห์จากแบบสอบถาม พบว่าการนับถือศาสนาของประชาชนในพื้นที่ อบต.ช่อง ส่วนใหญ่ร้อยละ

๙๙.๐ นับถือศาสนาพุทธ มีเพียงร้อยละ ๑.๐ เท่านั้น จากกลุ่มตัวอย่างที่นับถือศาสนาอิสลาม ส่วนการนับถือศาสนาของประชาชนในพื้นที่ อบต.ปลักหนู ส่วนใหญ่ร้อยละ ๕๘.๓ นับถือศาสนาพุทธ สัดส่วนที่เหลืออีกร้อยละ ๔๑.๗ ของกลุ่มตัวอย่างคือผู้นับถือศาสนาอิสลาม

จากวัตถุประสงค์การศึกษาในข้อที่ ๑ ผลการศึกษาพบว่าประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลช่องมีระดับความไว้วางใจของประชาชนโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนองค์การบริหารส่วนตำบลปลักหนูมีระดับความไว้วางใจของประชาชนโดยภาพรวมอยู่ในระดับที่ไม่สูงนัก เมื่อทำการพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าประชาชนในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลช่องมีระดับความไว้วางใจของประชาชนในระดับปานกลาง จำนวน ๕ ข้อ ได้แก่ ๑.๑ ด้านความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการสาธารณะ ($\bar{X} = ๖.๗๒$) ๑.๒ ด้านความโปร่งใสในการทำงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ($\bar{X} = ๖.๗๒$) ๑.๓ ด้านการตอบสนองต่อความต้องการของประชาชน ($\bar{X} = ๖.๕๗$) ๑.๔ ด้านสมรรถนะในการให้บริการสาธารณะของผู้บริหารและเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบล ($\bar{X} = ๖.๕๑$) และ ๑.๕ ด้านพฤติกรรมทางการบริหารที่มีจริยธรรมของผู้บริหารและเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบล ($\bar{X} = ๖.๔๔$) ส่วนด้านการเมืองในระบบราชการ พบว่าประชาชนในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลช่องมีระดับความไว้วางใจของประชาชนในระดับที่ไม่สูงนักเท่านั้น ($\bar{X} = ๖.๓๙$)

ส่วนประชาชนในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลปลักหนูมีระดับความไว้วางใจของประชาชนในระดับที่ไม่สูงนักทั้ง ๖ ข้อ ได้แก่ ๒.๑ ด้านความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการสาธารณะ ($\bar{X} = ๕.๙๗$)

๒.๒ ด้านการตอบสนองต่อความต้องการของประชาชน ($\bar{X} = ๕.๘๘$) ๒.๓ ด้านสมรรถนะในการให้บริการสาธารณะของผู้บริหารและเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบล ($\bar{X} = ๕.๗๘$) ๒.๔ ด้านพฤติกรรมทางการบริหารที่มีจริยธรรมของผู้บริหารและเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบล ($\bar{X} = ๕.๗๐$) ๒.๕ ด้านการเมืองในระบบราชการ ($\bar{X} = ๕.๖๙$) และ ๒.๖ ด้านความโปร่งใสในการทำงานของ อบต. ($\bar{X} = ๕.๖๔$)^{๑๔} พิจารณาได้จากตารางที่ ๕

ตารางที่ ๕ การเปรียบเทียบระดับความไว้วางใจของประชาชนที่มีต่อ
อบต.ช่อง อ.นาโยง จ.ตรัง กับ อบต.ปลักหนู อ.นาทวี จ.สงขลา

ความไว้วางใจของประชาชนที่มีต่อ องค์การบริหารส่วนตำบล	ระดับความไว้วางใจของประชาชน					
	อบต.ช่อง (n = ๒๐๐)			อบต.ปลักหนู (n = ๒๐๖)		
	Mean	S.D.	ระดับความไว้วางใจ	Mean	S.D.	ระดับความไว้วางใจ
๑. ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการสาธารณะ	๖.๗๒	๑.๗๙	ปานกลาง	๕.๙๗	๒.๒๖	ไม่สูงนัก
๒. การตอบสนองต่อความต้องการของประชาชน	๖.๕๗	๑.๙๒	ปานกลาง	๕.๘๘	๒.๒๑	ไม่สูงนัก
๓. ความโปร่งใสในการทำงานของ อบต.	๖.๗๒	๑.๙๘	ปานกลาง	๕.๖๔	๒.๓๗	ไม่สูงนัก
๔. การเมืองในระบบราชการ	๖.๓๙	๒.๑๔	ไม่สูงนัก	๕.๖๙	๒.๕๖	ไม่สูงนัก
๕. พฤติกรรมทางการบริหารที่มีจริยธรรมของผู้บริหาร และเจ้าหน้าที่ อบต.	๖.๔๔	๒.๑๗	ปานกลาง	๕.๗๐	๒.๖๙	ไม่สูงนัก
๖. สมรรถนะในการให้บริการสาธารณะของผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ อบต.	๖.๕๑	๒.๑๗	ปานกลาง	๕.๗๘	๒.๖๘	ไม่สูงนัก
ภาพรวม	๖.๕๖	๑.๘๘	ปานกลาง	๕.๗๘	๒.๒๘	ไม่สูงนัก

ที่มา : จากการสำรวจด้วยแบบสอบถาม

^{๑๔} หมายถึง เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยโดยอาศัยเกณฑ์การตีความจากเกณฑ์ ๙ ระดับ : ประยุกต์จาก Barnett, Bass, and Brown (๑๙๙๖)

ระดับ ๑.๐๐-๑.๘๙ หมายถึง ไม่ไว้วางใจอย่างเต็มที่ (completely distrust)

ระดับ ๑.๙๐-๒.๗๙ หมายถึง ไม่ไว้วางใจมาก (largely distrust)

ระดับ ๒.๘๐-๓.๖๙ หมายถึง ไม่ไว้วางใจปานกลาง (moderately distrust)

ระดับ ๓.๗๐-๔.๕๙ หมายถึง ไม่ค่อยไว้วางใจ (slightly distrust)

ระดับ ๔.๖๐-๕.๔๙ หมายถึง ทั้งไว้วางใจและไม่ไว้วางใจ (neither trust nor distrust)

ระดับ ๕.๕๐-๖.๓๙ หมายถึง ไว้วางใจไม่สูงนัก (slightly trust)

ระดับ ๖.๔๐-๗.๒๙ หมายถึง ไว้วางใจปานกลาง (moderately trust)

ระดับ ๗.๓๐-๘.๑๙ หมายถึง ไว้วางใจมาก (largely trust)

ระดับ ๘.๒๐-๙.๐๐ หมายถึง ไว้วางใจอย่างเต็มที่ (completely trust)

ผลการศึกษาเปรียบเทียบระดับความไว้วางใจของ องค์การบริหารส่วนตำบลปลักหนู ดังแสดงไว้ในตาราง
ประชาชนที่มีต่อองค์การบริหารส่วนตำบลช่องกับ ที่ ๖

ตารางที่ ๖ การทดสอบหาความแตกต่างระหว่างระดับความไว้วางใจของประชาชน
ที่มีต่อ อบต.ช่อง อ.นาโยง จ.ตรัง กับ อบต.ปลักหนู อ.นาทวี จ.สงขลา (independent t-test)

ความไว้วางใจของ ประชาชน	อบต.ช่อง (n=๒๐๐)			อบต.ปลักหนู (n=๒๐๖)			t	p
	Mean	S.D.	S.E Mean	Mean	S.D.	S.E Mean		
ความไว้วางใจของ ประชาชนที่มีต่อองค์การ บริหารส่วนตำบล (Y)	.๑๘๗	.๘๘๕	.๐๖๓	-.๑๘๒	๑.๐๗๒	.๐๗๕	๓.๗๘๙	.๐๐๐

จากตารางที่ ๖ การเปรียบเทียบระดับความ
ไว้วางใจของประชาชนองค์การบริหารส่วนตำบลช่อง
กับองค์การบริหารส่วนตำบลปลักหนู พบว่าในภาพ
รวมประชาชนที่อาศัยอยู่ในองค์การบริหารส่วนตำบล
ช่องและองค์การบริหารส่วนตำบลปลักหนู มีระดับ
ความไว้วางใจของประชาชนที่มีต่อองค์การบริหารส่วน

ตำบลแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ ๐.๐๕
(p = .๐๐๐)

จากวัตถุประสงค์การศึกษาในข้อที่ ๒ ผลการ
ศึกษาพบว่าการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความไว้วาง
ใจของประชาชนที่มีต่อองค์การบริหารส่วนตำบล
ช่อง ผู้ศึกษานำเสนอผลการศึกษาดังนี้

ตารางที่ ๗ ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณ ค่าคงที่ และค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ในการพยากรณ์ความไว้วางใจของประชาชนในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลช่อง

ตัวพยากรณ์	B	Std.Error	t	Sig.
ปัจจัยความพึงพอใจในการให้บริการของ อบต. (X๑)	.๓๐๙	.๐๕๖	๕.๔๙๔	.๐๐๐
ปัจจัยการตอบสนองต่อความต้องการของประชาชน (X๒)	.๐๕๙	.๐๖๐	.๙๘๒	.๓๒๗
ปัจจัยด้านความโปร่งใสในการทำงานของ อบต. (X๓)	.๐๕๗	.๐๕๓	๑.๐๘๕	.๒๗๙
ปัจจัยการเมืองในระบบราชการ (X๔)	.๑๒๘	.๐๕๕	๒.๓๐๗	.๐๒๒
ปัจจัยด้านจริยธรรมของผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ อบต. (X๕)	.๓๒๐	.๐๖๘	๔.๗๓๓	.๐๐๐
ปัจจัยด้านสมรรถนะของผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ อบต. (X๖)	.๑๓๕	.๐๕๗	๒.๓๗๓	.๐๑๙
Constant = -๑.๐๐๒ E-๐๑๓, R = .๘๓๗ ^๓ , R ^๒ = .๗๐๐, R ^๒ adjust = .๖๙๑ Std.Error of the Estimate = ±.๕๖ F= ๗๕.๐๓๕, Sig. = .๐๐๐ Method : Enter				

ที่มา : จากการสำรวจด้วยแบบสอบถาม

จากตารางที่ ๗ พบว่าปัจจัยทั้ง ๖ ด้าน มีความสัมพันธ์กับความไว้วางใจของประชาชนที่มีต่อองค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งอยู่ในระดับค่อนข้างสูง โดยมีค่าสหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ ๐.๘๓๗ และสามารถร่วมกันพยากรณ์ความไว้วางใจของประชาชนได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑ (sig. = .๐๐๐) มีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2 adjust) เท่ากับ ๐.๖๙๑ หรือคิดเป็นร้อยละ ๖๙.๑ และมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์ เท่ากับ ± ๐.๕๕๖ เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์ พบว่าปัจจัยความพึงพอใจในการให้บริการของ อบต.

ปัจจัยการเมืองในระบบราชการ ปัจจัยด้านจริยธรรมของผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ อบต. และปัจจัยด้านสมรรถนะของผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ อบต. สามารถพยากรณ์ความไว้วางใจของประชาชนที่มีต่อองค์การบริหารส่วนตำบลได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑, ๐.๐๕, ๐.๐๑, ๐.๐๕ ตามลำดับ (sig. = .๐๐๐, .๐๒๒, .๐๐๐, .๐๑๙)

และจากการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความไว้วางใจของประชาชนที่มีต่อองค์การบริหารส่วนตำบล บัณฑิตผู้ศึกษานำเสนอผลการศึกษาดังนี้

ตารางที่ ๘ ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณ ค่าคงที่ และค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์ความไว้วางใจของประชาชนในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลปลักหนู

ตัวพยากรณ์	B	Std.Error	t	Sig.
ปัจจัยความพึงพอใจในการให้บริการของ อบต. (X๑)	.๑๙๗	.๐๗๐	๒.๘๒๙	.๐๐๕
ปัจจัยการตอบสนองต่อความต้องการของประชาชน (X๒)	.๐๖๗	.๐๖๔	๑.๐๓๗	.๓๐๑
ปัจจัยด้านความโปร่งใสในการทำงานของ อบต. (X๓)	.๒๕๒	.๐๗๒	๓.๕๒๐	.๐๐๑
ปัจจัยการเมืองในระบบราชการ (X๔)	-.๐๘๔	.๐๗๓	-๑.๑๔๓	.๒๕๕
ปัจจัยด้านจริยธรรมของผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ อบต. (X๕)	.๓๒๐	.๐๗๖	๔.๒๐๔	.๐๐๐
ปัจจัยด้านสมรรถนะของผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ อบต. (X๖)	.๑๖๑	.๐๖๙	๒.๓๓๙	.๐๒๐
Constant = ๑.๐๐๐ E-๐๑๓, R = .๘๐๖ ³ , R ^๒ = .๖๕๐, R ^๒ adjust = .๖๔๐ Std.Error of the Estimate = ± ๐.๖๐ F= ๖๑.๖๒๑, Sig. = .๐๐๐ Method : Enter				

ที่มา : จากการสำรวจด้วยแบบสอบถาม

จากตารางที่ ๘ พบว่าปัจจัยทั้ง ๖ ด้าน มีความสัมพันธ์กับความไว้วางใจของประชาชนที่มีต่อองค์การบริหารส่วนตำบลปลักหนูอยู่ในระดับค่อนข้างสูง โดยมีค่าสหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ ๐.๘๐๖ และสามารถร่วมกันพยากรณ์ความไว้วางใจของประชาชนได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑ (sig. = .๐๐๐) มีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2 adjust) เท่ากับ ๐.๖๔๐

หรือคิดเป็นร้อยละ ๖๔.๐ และมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์ เท่ากับ ± ๐.๖๐ เมื่อพิจารณา ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์ พบว่าปัจจัยความพึงพอใจในการให้บริการของ อบต. ปัจจัยด้านความโปร่งใสในการทำงานของ อบต. ปัจจัยด้านจริยธรรมของผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ อบต. และปัจจัยด้านสมรรถนะของผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ อบต.

สามารถพยากรณ์ความไว้วางใจของประชาชนที่มีต่อองค์การบริหารส่วนตำบลปลักหนูได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑, ๐.๐๑, ๐.๐๑, ๐.๐๕ ตามลำดับ (sig. = .๐๐๕, .๐๐๑, .๐๐๐, .๐๒๐)

๗. อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาที่สรุปได้ทำให้ผู้ศึกษาพิจารณา ทบทวนถึงแนวความคิดในการศึกษาเรื่องความไว้วางใจของประชาชนที่มีต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (trust in local government) และประเด็นอภิปรายเกี่ยวกับหลักธรรมาภิบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (local governance)

๗.๑ ประเด็นอภิปรายเกี่ยวกับความไว้วางใจของประชาชนที่มีต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (trust in local government)

ความไว้วางใจของประชาชนที่มีต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในประเทศหรือสังคมที่มีรูปแบบการปกครองแบบระบอบประชาธิปไตยในประเทศต่างๆ ทั่วโลก รวมทั้งประเทศไทย รัฐบาลจำเป็นต้องมีการส่งเสริมให้ประชาชนมีความไว้วางใจหน่วยงานภาครัฐให้มากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งรัฐบาลควรมีการสนับสนุนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างจริงจังในการเป็นหน่วยงานในการให้บริการสาธารณะแก่ประชาชนในระดับท้องถิ่น ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเมื่อได้รับอำนาจหน้าที่ภารกิจ งบประมาณ อาจรวมถึงอำนาจในการตัดสินใจจากรัฐบาลแล้ว องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นควรที่จะนำสิ่งที่ได้รับมอบหมายเหล่านี้ไปจัดบริการ

สาธารณะให้แก่ประชาชนให้เกิดความพึงพอใจสูงสุด และสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้เป็นอย่างดี หากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถดำเนินการได้อย่างโปร่งใส ตรวจสอบได้ มีความซื่อสัตย์ และมีความยุติธรรมจะสามารถส่งเสริมให้ระดับความไว้วางใจของประชาชนที่มีต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้สูงขึ้นได้^{๑๕}

ประเด็นอภิปราย

ผลสรุปที่ได้จากการศึกษาในครั้งนี้ สามารถนำมาเป็นผลพิสูจน์และยืนยันถึงความสำคัญของการส่งเสริมความไว้วางใจของประชาชนที่มีต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ทำการคัดเลือกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งนับว่าเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีขนาดเล็กที่สุด มีค่าเฉลี่ยของงบประมาณน้อยที่สุด เมื่อเปรียบเทียบกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประเภทอื่นๆ (องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ เช่น กรุงเทพฯ และพัทยา) โดยผลการศึกษาสามารถยืนยันถึงระดับความไว้วางใจของประชาชนที่มอบความไว้วางใจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับปานกลางเท่านั้น สอดคล้องกับผลการศึกษาของธนุศักดิ์ สุวรรณวงศ์ (๒๕๕๓) ที่ได้ศึกษาเรื่องความไว้วางใจทางการเมืองและการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในพื้นที่ที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรมภาคใต้ : ศึกษาเปรียบเทียบพื้นที่เทศบาลนครหาดใหญ่ และเทศบาลเมืองปัตตานี ผลการศึกษาพบว่าระดับความไว้วางใจทางการเมืองของประชาชน เมื่อเปรียบเทียบกับระหว่างเทศบาลทั้ง ๒ พื้นที่ไม่มีความแตกต่างกัน โดยภาพรวมมีระดับความไว้วางใจทางการเมืองอยู่ในระดับ

^{๑๕} ผู้ศึกษาประมวลจากแนวความคิดเกี่ยวกับธรรมาภิบาลท้องถิ่นจากนักวิชาการ ได้แก่ Andrews and Shah (2003), Shah (2006), ไกรวิทย์ พวงงาม (๒๕๕๑) เป็นต้น

ปานกลางเหมือนกัน ส่วนรายด้านอยู่ในระดับปานกลางเหมือนกัน ทั้งความไว้วางใจด้านนโยบายเทศบาล ความไว้วางใจด้านกระบวนการทำงานของเทศบาล ความไว้วางใจด้านตัวบุคคลในเทศบาล และความไว้วางใจด้านระบบการทำงานของเทศบาล และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ อัจฉรา อาริตระกูลเลิศ (๒๕๔๖) ที่ได้ศึกษาเรื่องความเชื่อถือไว้วางใจของประชาชนต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กรณีศึกษาเฉพาะองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดสระแก้ว ผลการศึกษาพบว่าความเชื่อถือไว้วางใจของประชาชนในด้านความพึงพอใจในการให้บริการของชุมชนอยู่ในระดับปานกลาง ด้านความโปร่งใสของผู้บริหารและพนักงานส่วนตำบลอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาในครั้งนี้ที่พบว่าระดับความไว้วางใจขององค์การบริหารส่วนตำบลชองอยู่ในระดับปานกลางและระดับความไว้วางใจของประชาชนต่อองค์การบริหารส่วนตำบลปลักหนูอยู่ในระดับไม่สูงนัก

จากงานวิจัยดังกล่าวและผลการศึกษาในครั้งนี้ชี้ให้เห็นว่าระดับความไว้วางใจของประชาชนที่มีต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของไทยยังอยู่ในระดับปานกลางเท่านั้น อาจเป็นเพราะว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในประเทศไทยส่วนใหญ่ยังประสบปัญหาในประเด็นเรื่องการทุจริตคอร์รัปชัน ดังผลการศึกษาของ โกวิทย์ พวงงามและคณะ (๒๕๕๐) ที่ได้เสนอผลงานวิจัยแนวทางการพัฒนาและเสริมสร้างกลไกการป้องกันการทุจริตในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยได้สะท้อนสภาพการทุจริตในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกิดจากการจัดซื้อจัดจ้างและการมีเครือข่ายและพวกพ้องเป็นผู้รับเหมา อีกทั้งระบบการตรวจสอบก็ไม่ทั่วถึง ขาดการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสาร ขาดคุณธรรมและจริยธรรม เป็นต้น จากสภาพปัญหาดังที่กล่าวมานี้

นับว่าเป็นปัญหาสำคัญที่ทำให้ระดับความไว้วางใจของประชาชนที่มีต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นลดลงนั่นเอง

ดังนั้นผู้ศึกษาจึงมีข้อเสนอแนะในเชิงนโยบาย โดยอ้างอิงจากผลการศึกษาในครั้งนี้ว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับองค์การบริหารส่วนตำบลควรให้ความสำคัญกับการส่งเสริมความไว้วางใจของประชาชนที่มีต่อองค์การบริหารส่วนตำบล โดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์การบริหารส่วนตำบลต้องเร่งสร้างต้นทุนทางสังคม กล่าวคือ องค์การบริหารส่วนตำบลควรมีบทบาทหน้าที่ในการเป็นหน่วยงานที่เสริมสร้างความไว้วางใจประชาชน ให้เกิดขึ้นในชุมชนหรือในท้องถิ่นให้มากที่สุด อีกทั้งองค์การบริหารส่วนตำบลควรให้ความสำคัญกับความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการสาธารณะ มีการทำงานโดยเน้นหลักความโปร่งใส มีการพัฒนาระบบการตรวจสอบการทำงาน กล่าวคือ ให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการทำงานขององค์การบริหารส่วนตำบลมากขึ้น สามารถตรวจสอบคณะผู้บริหารและเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลได้ตลอดเวลา รวมทั้งสามารถเข้าถึงข้อมูลต่างๆ เพื่อทำการตรวจสอบองค์การบริหารส่วนตำบลได้ หากองค์การบริหารส่วนตำบลสามารถส่งเสริมกลไกต่างๆ ดังที่กล่าวมานี้ ก็จะส่งผลให้ประชาชนมอบความไว้วางใจให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบลมากยิ่งขึ้น รวมทั้งองค์การบริหารส่วนตำบลก็จะสามารถได้รับความยินยอมและเต็มใจจากประชาชนที่จะฝากชีวิตหรือฝากความหวังไว้กับองค์การบริหารส่วนตำบล^{๑๖} และจะส่งผลให้สังคม ชุมชนในท้องถิ่นนั้นๆ มีความสามัคคีปรองดองกัน ประชาชนไม่มีความหวาดกลัวและหวาดระแวงซึ่งกันและกัน องค์การบริหารส่วนตำบลก็จะสามารถบริหารงานได้อย่างราบรื่นภายใต้

^{๑๖} วีระศักดิ์ เครือเทพและคณะ (๒๕๕๖)

ระบอบประชาธิปไตย นับได้ว่าเป็นการส่งเสริมความไว้วางใจของประชาชนที่มีต่อองค์การบริหารส่วนตำบลนั้นเป็นกระบวนการที่ส่งเสริมการพัฒนาวัฒนธรรมทางการเมืองอันสำคัญอีกทางหนึ่งด้วยนั่นเอง

๗.๒ ประเด็นอภิปรายเกี่ยวกับหลักธรรมาภิบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (local governance)

หลักธรรมาภิบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนับว่าเป็นกระแสที่กำลังได้รับความนิยมอย่างมากในหมู่นักวิชาการต่างประเทศ นักวิชาการและข้าราชการในประเทศไทย อันเนื่องมาจากนักวิชาการหลายท่านรวมทั้งหน่วยงานที่มีบทบาทสำคัญของโลก ยกตัวอย่างเช่น ธนาคารโลกที่ได้เล็งเห็นความสำคัญของหลักธรรมาภิบาลท้องถิ่นที่กำลังถูกคาดหวังว่าจะเป็นการบริหารจัดการโดยมีประชาชนเป็นศูนย์กลาง ซึ่งแนวความคิดดังกล่าวนี้เป็นแนวคิดที่ได้รับการประยุกต์มาจากหลักธรรมาภิบาล (good governance) แต่ได้ให้ความสนใจ (focus) กับองค์การในระดับท้องถิ่นเป็นพิเศษ นั่นคือ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบต่างๆ ซึ่งในประเทศไทยมีโครงสร้างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่ ๔ แบบ ได้แก่ องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ (กรุงเทพมหานครและเมืองพัทยา) ซึ่งมีจำนวนกว่า ๗,๘๕๓ แห่ง^{๑๗} จากจำนวนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเกือบแปดพันแห่งชี้ให้เห็นว่าประเทศไทยได้มีการกระจายอำนาจจากรัฐบาลกลางไปสู่ท้องถิ่น สอดคล้องกับแนวความคิดของอุทัย ทิรัญโต (๒๕๒๓), จรัส สุวรรณมาลา (๒๕๓๘) และ Turton (1987) ที่มีความเห็นสอดคล้องกันไปในทิศทางเดียวกันว่าการกระจายอำนาจเปรียบเสมือนการส่งมอบความรับผิดชอบในอำนาจ

หน้าที่ การกิจ งบประมาณ การตัดสินใจ ฯลฯ จากรัฐบาลกลางในการจัดบริการสาธารณะมอบให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำเป็นที่จะต้องรับผิดชอบอำนาจที่ได้รับมอบหมายมาไปจัดบริการสาธารณะให้ประชาชนเกิดความพึงพอใจสูงสุด และสามารถตอบสนองประชาชนได้เป็นอย่างดี รวมทั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรให้การส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมากยิ่งขึ้น

อย่างไรก็ตามถึงแม้ประเทศไทยจะมีรูปแบบการปกครองระบอบประชาธิปไตย และมีการกระจายอำนาจให้แก่ท้องถิ่นจริง คำถามก็คือว่า เป็นการกระจายอำนาจเพียงรูปแบบหรือไม่ กล่าวคือ นับตั้งแต่มีการจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบต่างๆ ขึ้นมา รัฐบาลกลางมีการกระจายอำนาจไปสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างแท้จริงหรือไม่ รัฐบาลกลางมีการส่งเสริมการทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมากนักน้อยเพียงใด ซึ่งนับตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นต้นมาที่ได้มีการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองที่สำคัญ นั่นคือ การเปลี่ยนแปลงการปกครองจากระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์มาเป็นระบอบประชาธิปไตยแบบตัวแทน จนกระทั่งมาถึงปี พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่มีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๔๐ เมื่อวันที่ ๑๐ ธันวาคม ๒๕๔๐ ซึ่งได้มีการเปลี่ยนแปลงแนวทางในการปกครองอีกครั้งจากระบอบประชาธิปไตยแบบตัวแทนมาเป็นการปกครองระบอบประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมมากยิ่งขึ้น โดยมีเจตนารมณ์ที่ต้องการเน้นให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมือง (อรรถาอารีตระกูลเลิศ, ๒๕๔๖) และต่อเนื่องมาจนถึงรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ ที่มี

^{๑๗} อ้างอิงจากกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น (๒๕๕๖)

เจตนารมณ์ที่ต้องการเน้นหลักการสำคัญที่ส่งเสริมการปกครองตนเองของชุมชนระดับท้องถิ่น เมื่อผู้ศึกษาได้ทำการวิเคราะห์พัฒนาการทางการเมืองนับตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๐ เป็นต้นมาจวบจนกระทั่งปัจจุบันปี พ.ศ. ๒๕๕๖ นับเป็นเวลากว่า ๑๖ ปีแล้วที่ประเทศไทยได้มีการผลักดันเรื่องการกระจายอำนาจและมีความคืบหน้าไปมากพอสมควร แต่เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบกับเจตนารมณ์และเป้าหมายที่กำหนดไว้ในกฎหมายกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจฯ และแผนการกระจายอำนาจฯ ฉบับที่ ๑ และฉบับที่ ๒ แล้วนั้น ยังพบว่ามีความล่าช้าในการดำเนินการอยู่มาก (วีระศักดิ์ เครือเทพและคณะ, ๒๕๕๖)

ดังนั้นจากผลการศึกษาครั้งนี้ได้ชี้ให้เห็นถึงปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อธรรมาภิบาลท้องถิ่นว่ามีปัจจัยใดบ้าง พบว่าปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อความไว้วางใจของประชาชนที่มีต่อองค์การบริหารส่วนตำบลในภาพรวมจากทั้งสองกรณีศึกษาประกอบด้วย ๔ ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยความพึงพอใจในการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบล ปัจจัยด้านความโปร่งใสในการทำงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ปัจจัยด้านจริยธรรมของผู้บริหารและเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบล และปัจจัยด้านสมรรถนะของผู้บริหารและเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ Wang and Wan Wart (2007) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชนสามารถส่งเสริมให้ระดับความไว้วางใจของประชาชนที่มีต่อหน่วยงานภาครัฐสูงขึ้นได้ โดยผลการศึกษาของผู้ศึกษาที่สอดคล้องกับปัจจัยของ Wang and Wan Wart ได้แก่ ปัจจัยด้านจริยธรรมของผู้บริหารและเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบล และปัจจัยด้านสมรรถนะของผู้บริหารและเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลสามารถส่งผลกระทบในเชิงบวกทำให้ระดับความไว้วางใจของประชาชนที่มีต่อองค์การบริหารส่วน

ตำบลสูงขึ้นนั่นเอง และสอดคล้องกับแนวความคิดของ Kim and Choi (2012) ที่ได้มีการพัฒนาและนำเสนอรูปแบบของความไว้วางใจที่มีต่อรัฐบาล โดยได้พยายามกำหนดให้มีรูปแบบที่สามารถเป็นรากฐานในการนำไปประยุกต์ใช้ได้กับทุกๆ ประเทศและทุกๆ สังคม โดยรูปแบบดังกล่าวนี้แสดงให้เห็นถึงความแตกต่างระหว่างปัจจัยที่เกี่ยวข้องโดยตรง (factor directly) ที่สัมพันธ์กับกิจกรรมของรัฐบาลและปัจจัยบริบท (contextual factors) ที่ส่งผลกระทบต่อความไว้วางใจของประชาชน (public trust) จากผลการศึกษาของผู้ศึกษาพบว่าปัจจัยด้านความโปร่งใสในการทำงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ปัจจัยด้านจริยธรรมของผู้บริหารและเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลและปัจจัยด้านสมรรถนะของผู้บริหารและเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลมีความสอดคล้องกับรูปแบบ (model) ของ Kim and Choi ที่กล่าวว่าปัจจัยความสามารถขององค์การ ปัจจัยความโปร่งใส และปัจจัยจริยธรรมมีอิทธิพลต่อระดับความไว้วางใจของประชาชนที่มีต่อองค์การบริหารส่วนตำบล และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Pande (2010) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่องความไว้วางใจของพลเมืองที่มีต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยปัจจัยที่มีความสอดคล้องกันระหว่างผลการศึกษาของผู้ศึกษากับผลการศึกษาของ Pande ได้แก่ ปัจจัยความพึงพอใจในการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบล ปัจจัยด้านความโปร่งใสในการทำงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งผลการศึกษาของ Pande พบว่าทั้งสองปัจจัยมีอิทธิพลในเชิงบวกที่ส่งผลให้ระดับความไว้วางใจของประชาชนที่มีต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสูงขึ้น และสอดคล้องกับ Paine (2003, 2007) ที่ได้เสนอแนวความคิดเกี่ยวกับการวัดระดับความไว้วางใจของประชาชนที่มีต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๕ ด้าน โดยปัจจัยที่มีความสอดคล้องกันระหว่างผลการศึกษาของผู้ศึกษากับ

แนวความคิดของ Paine ได้แก่ ปัจจัยด้านจริยธรรมของผู้บริหารและเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบล และปัจจัยด้านสมรรถนะของผู้บริหารและเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบล โดยแนวความคิดของ Paine ได้เสนอว่าปัจจัยด้านความสามารถขององค์กร (competence) และปัจจัยความซื่อตรงและเป็นธรรม (integrity) เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลในเชิงบวกที่ส่งผลให้ระดับความไว้วางใจของประชาชนที่มีต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสูงขึ้น

กล่าวโดยสรุปคือผลการศึกษาในครั้งนี้ของผู้ศึกษาแสดงให้เห็นว่าผลการทดสอบสมมติฐานตามแนวคิดของนักวิชาการต่างประเทศทั้ง ๔ แนวคิดที่ผู้ศึกษาได้นำมาประมวลเป็นกรอบการศึกษาครั้งนี้ มีปัจจัยที่สอดคล้องกับแนวความคิดของนักวิชาการต่างประเทศทั้ง ๔ แนวคิดประกอบด้วย Wang and Wan Wart (2007), Paine (2003, 2007), Kim and Choi (2012) และ Pande (2010) โดยมีปัจจัยจำนวน ๔ ปัจจัยที่สอดคล้องกับแนวความคิด ๔ แนวคิดดังกล่าว ได้แก่ ปัจจัยความพึงพอใจในการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบล ปัจจัยด้านความโปร่งใสในการทำงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ปัจจัยด้านจริยธรรมของผู้บริหารและเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบล และปัจจัยด้านสมรรถนะของผู้บริหารและเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบล ส่วนปัจจัยการตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนและปัจจัยการเมืองในระบบราชการพบว่าไม่มีอิทธิพลต่อระดับความไว้วางใจของประชาชนที่มีต่อองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งแตกต่างกับแนวความคิดของนักวิชาการต่างประเทศทั้ง ๔ แนวคิดดังกล่าว โดยผู้ศึกษามีความเห็นว่าการศึกษาที่ปัจจัยการตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนไม่มีอิทธิพลต่อความไว้วางใจของประชาชนนั้น อาจเป็นเพราะบริบทของ

สังคมไทยที่ประชาชนคนไทยมีความไว้วางใจต่อสถาบันเกี่ยวกับภาครัฐในระดับที่ค่อนข้างสูง (Albritton & Bureekul, 2004) ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลก็เช่นกันที่ประชาชนส่วนใหญ่ได้มอบความไว้วางใจให้คณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลก่อนจะประเมินผลการปฏิบัติงานว่าเป็นอย่างไร ซึ่งจะเป็นการพิจารณาว่าองค์การบริหารส่วนตำบลสามารถปฏิบัติงานได้ตามอำนาจหน้าที่ที่กำหนดหรือตามที่ได้ให้คำมั่นสัญญาแก่ประชาชนหรือไม่ และสามารถปฏิบัติงานได้คงเส้นคงวาอย่างต่อเนื่องมากน้อยเพียงใด (Paine, 2003); Paine (2007) กล่าวคือประชาชนคนไทยส่วนใหญ่สามารถให้เวลากับคณะผู้บริหารท้องถิ่นได้ดำเนินงานและพิจารณาการดำเนินงานนั้นขององค์การบริหารส่วนตำบลในภายหลังนั่นเอง ซึ่งแตกต่างจากแนวความคิดของ Kim and Choi (2012) ที่มีสมมติฐานว่าความไว้วางใจของประชาชนที่มีต่อรัฐบาลจะเพิ่มขึ้น เมื่อหน่วยงานของรัฐมีการให้บริการสาธารณะที่ดี สามารถแก้ไขปัญหาในพื้นที่หรือปัญหาในท้องถิ่นได้ตรงกับความต้องการของประชาชนและสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างรวดเร็ว รวมทั้งปัจจัยการเมืองในระบบราชการที่ไม่มีอิทธิพลต่อความไว้วางใจของประชาชนอาจเป็นเพราะว่าบริบทของสังคมไทยมีเรื่องของระบบอุปถัมภ์และความผูกพันในชุมชนท้องถิ่นระหว่างคณะผู้บริหารและเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลกับประชาชนในชุมชนเป็นปัจจัยแทรกซ้อนและประเทศไทยมีลักษณะทางสังคมและวัฒนธรรมที่มีการยอมรับและคุ้นเคยกับการปกครองแบบลำดับชั้น (hierarchy) มาตั้งแต่อดีต ทำให้ปัจจัยทางการเมืองในระบบราชการไม่ได้มีอิทธิพลเด่นชัดมากนักในการส่งผลให้ระดับความไว้วางใจของประชาชนมีมากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชิตพล กาญจนกิจ (๒๕๔๕) และ Albritton and Bureekul (2004)

อีกทั้งจากการลงพื้นที่เก็บข้อมูลสัมภาษณ์ความคิดเห็นของประชาชน ผู้ศึกษามีข้อสังเกตว่าในระบบการเมืองท้องถิ่นนั้น ชาวบ้านในชุมชนเริ่มเกิดความเบื่อหน่ายการเมืองท้องถิ่น อีกทั้งระบบการเมืองท้องถิ่นนั้นเป็นการมุ่งเน้นผลประโยชน์ส่วนตนมากกว่าผลประโยชน์ส่วนรวม ซึ่งการที่ระดับความไว้วางใจของประชาชนจะเพิ่มสูงขึ้นนั้น จากการสัมภาษณ์พบว่าหากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใด มีการดำเนินงานเพื่อประชาชน เพื่อชุมชนและสังคมจริงๆ ชาวบ้านก็จะมอบความไว้วางใจให้กับผู้นำท้องถิ่นนั้นๆ ซึ่งเป็นผลทางตรงและส่งผลทางอ้อมให้ความไว้วางใจของประชาชนที่มีต่อองค์การบริหารส่วนตำบลเพิ่มสูงขึ้นตามไปด้วย และผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการแก้ไขปัญหาดังกล่าวดังต่อไปนี้ ๑. ลดบทบาทการผูกครองอำนาจของผู้นำท้องถิ่น โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องเป็นหน่วยงานที่ส่งเสริมองค์ความรู้ให้แก่ชาวบ้าน ซึ่งเท่าที่ผ่านมาสถาบันต่างๆ ที่เข้ามาส่งเสริมทางด้านนี้ยังมีน้อยมาก เช่น สถาบันการศึกษาต่างๆ เป็นต้น ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำเป็นต้องให้ความรู้ในประเด็นเรื่องการเมืองท้องถิ่น การเลือกคนดีเข้าไปเป็นผู้นำในการบริหารงาน จึงจะถือได้ว่าเป็นการส่งเสริมระบอบประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมอย่างแท้จริง

๘. ข้อเสนอแนะ การนำผลวิจัยไปใช้

๑) เพื่อให้เกิดผลประโยชน์ในทางปฏิบัติ ยกตัวอย่างเช่น องค์การบริหารส่วนตำบลแห่งอื่นๆ สามารถนำแนวทางในการศึกษาความไว้วางใจของ

ประชาชนที่ผู้ศึกษาได้ทำการศึกษา ไปทำการศึกษาวิเคราะห์หาระดับความไว้วางใจของประชาชนที่มีต่อองค์การบริหารส่วนตำบลว่าอยู่ในระดับใด

๒) สามารถนำผลการศึกษาที่ผู้ศึกษาได้ทำการศึกษาไปพัฒนาเป็นกรอบความคิดเกี่ยวกับความไว้วางใจที่ใช้เป็นฐานในการศึกษาปรากฏการณ์ที่เกี่ยวข้องกับความไว้วางใจได้อีกมากในระดับองค์การ (องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบอื่นๆ) และเพื่อเป็นการต่อยอดองค์ความรู้ทางด้านรัฐประศาสนศาสตร์ ในประเด็นที่เกี่ยวกับธรรมาภิบาลท้องถิ่นต่อไป

๙. ข้อเสนอแนะ ในการทำวิจัยครั้งต่อไป

๑) ควรศึกษาระดับความไว้วางใจ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความไว้วางใจของประชาชนที่มีต่อองค์การบริหารส่วนตำบลในภาคอื่นๆ ของประเทศไทย

๒) ควรศึกษารูปแบบการสร้าง ความไว้วางใจของประชาชนที่มีต่อองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อช่วยเสริมสร้างให้ความสัมพันธ์ระหว่างชุมชนและองค์การบริหารส่วนตำบลมีความเข้มแข็งมากขึ้น

๓) ควรศึกษาวิเคราะห์หาสาเหตุแนวโน้มการลดลงของระดับความไว้วางใจของประชาชนว่าเกิดขึ้นจากสาเหตุใด และสามารถกำหนดแนวทางการแก้ไขเพื่อเสริมสร้างและฟื้นฟูความไว้วางใจของประชาชนที่มีต่อองค์การบริหารส่วนตำบลให้สูงขึ้น รวมทั้งสามารถกำหนดแนวทางการแก้ไขเพื่อเสริมสร้างและฟื้นฟูความไว้วางใจของประชาชนที่มีต่อองค์การบริหารส่วนตำบลให้สูงขึ้น

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

โกวิทย์ พวงงาม. ๒๕๕๑. ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. สยามรัฐ.

โกวิทย์ พวงงามและคณะ. ๒๕๕๐. แนวทางการพัฒนาและเสริมสร้างกลไกการป้องกันการทุจริตในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มิสเตอร์ก๊อบปี่.

_____. (๒๕๕๔). รายงานการประเมินโครงการคัดเลือกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีการบริหารจัดการที่ดีเพื่อรับเงินรางวัล ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔. กรุงเทพฯ: สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี.

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย. ๒๕๕๕. รายละเอียดข้อมูลพื้นฐานองค์การบริหารส่วนตำบลช่อง. from <http://info.dla.go.th/public/surveyInfo.do?cmd=surveyForm&orgInfol=7502&random=1397201745687>

_____. ๒๕๕๖. รายละเอียดข้อมูลพื้นฐานองค์การบริหารส่วนตำบลปลักหนู. from <http://info.dla.go.th/public/surveyInfo.do?cmd=surveyForm&orgInfol=17272&random=1397202429593>

_____. ๒๕๕๖. สรุปข้อมูลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั่วประเทศ Retrieved April 28, 2557, from <http://www.dla.go.th/work/abt/index.jsp>

กัลยา วานิชย์บัญชา. ๒๕๔๖. การวิเคราะห์สถิติขั้นสูงด้วย SPSS for Window. กรุงเทพฯ.

จรัส สุวรรณมาลา. ๒๕๓๘. ปฏิรูประบบการคลังไทย : การกระจายอำนาจสู่ภูมิภาค. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.

จิตพล กาญจนกิจ. ๒๕๔๕. ความไว้วางใจทางการเมืองและการมีส่วนร่วมทางการเมืองในการเมืองท้องถิ่นไทย: ศึกษากรณีองค์การบริหารส่วนตำบล. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ดนุวัศ สุวรรณวงศ์. ๒๕๕๓. ความไว้วางใจทางการเมืองและการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในพื้นที่ที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรมภาคใต้: ศึกษาเปรียบเทียบพื้นที่เทศบาลนครหาดใหญ่และเทศบาลเมืองปัตตานี. วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

รสริน ศรีรักษานนท์. ๒๕๔๙. การวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis). Retrieved March 20, 2014, from <http://www.saruthipong.com/port/document/299-705/299-705-8.pdf>

วีระศักดิ์ เครือเทพและคณะ. ๒๕๕๖. รายงานผลการศึกษาขั้นต้น (Inception Report) โครงการศึกษาวิจัยเพื่อติดตามและประเมินผลการกระจายอำนาจของไทย.

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน. ๒๕๕๐. **ความเชื่อถือว่าไว้วางใจในภาครัฐ (Pubic Trust) ทฤษฎีแนวคิดและหลักการ:** สำนักวิจัยและพัฒนาระบบงานบุคคล สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน.

สำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลช่อง. ๒๕๕๔. **แผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. ๒๕๕๔ - ๒๕๕๖).**

อรสา จรุงธรรม. ๒๕๕๕. **สถิติขั้นสูงและการวิเคราะห์ข้อมูล.** Retrieved ๑๔ มีนาคม, ๒๕๕๗, from http://edu.vru.ac.th/website/download/ResearchProject/9ewt_dl.pdf

อัจฉรา อารีตระกูลเลิศ. ๒๕๕๖. **ความเชื่อถือว่าไว้วางใจของประชาชนต่อองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นกรณีศึกษาเฉพาะองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดสระแก้ว.** รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา, สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยบูรพา. Retrieved from http://202.28.199.20/tdc/browse.php?option=show&browse_type=title&titleid=211429&query=%CD%D1%A8%A9%C3%D2%20%CD%D2%C3%D5%B5%C3%D0%A1%D9%C5%E0%C5%D4%C8&s_mode=any&d_field=&d_start=0000-00-00&d_end=2556-11-30&limit_lang=&limited_lang_code=&order=&order_by=&order_type=&result_id=1&maxid=1

อุทัย หิรัญโต. ๒๕๒๓. **การปกครองท้องถิ่น.** กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.

สัมภาษณ์นายกองค์การบริหารส่วนตำบลช่อง. ๒๕๕๖. **นโยบายเร่งด่วนของผู้บริหารท้องถิ่น.**

สัมภาษณ์นายกองค์การบริหารส่วนตำบลปลักหนู. ๒๕๕๖. **นโยบายเร่งด่วนของผู้บริหารท้องถิ่น.**

สัมภาษณ์ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๑ บ้านปลักหนู. ๒๕๕๖.

สัมภาษณ์อดีตเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนตำบลช่อง. ๒๕๕๖.

ภาษาอังกฤษ

Albritton, R. B., & Bureekul, T. 2004. A Comparative Survey of DEMOCRACY, GOVERNANCE AND DEVELOPMENT. Working Paper Series: No. 17 Developing Electoral Democracy in a Developing Nations: Thailand.

Andrews, M., & Shah, A. 2003. Citizen-centered governance: A new approach to public sector reform. Bringing Civility in Governance, Vol. 3: Handbook on Public Sector Performance Reviews.

Barnett, T., Bass, K., & Brown, G. 1996. Religiosity, ethical ideology, and intentions to report a peer's wrongdoing. **Journal of Business Ethics**, 15 (11), 1161-1174. doi: 10.1007/BF00412815

Hardin, R. 1998. Trust in government. *Trust and governance*, 1, 9-27.

- Kim, S., & Choi, S. O. 2012. An Exploratory Model of Antecedents and Consequences of Public Trust in Government. Workshop: Trust in Public Administration. Retrieved March 3, 2014, from <http://iiastrust.files.wordpress.com/2012/07/an-exploratory-model-of-antecedents-and-consequences-of-public-trust-in-government.pdf>
- Kornhauser, W. 1960. The Politics of Mass Society: Transaction Publishers.
- Luhmann, N. (1979). Trust ; And, Power: Two Works: Wiley.
- OECD. 2000. Building Public Trust: Ethics Measures in OECD Countries. OECD Public Management Policy Brief, PUMA Policy Brief No. 7.
- Paine, K. D. 2003. Guidelines for measuring trust in organizations. Retrieved January, 15, 2007.
- Paine, K. D. 2007. Measuring public relationships: The data-driven communicator's guide to success: KDPaine & Partners.
- Pande, B. B. 2010. Citizens' Trust in Local Government: A Study of Lalitpur Sub-Metropolitan City in Nepal. Master in Public Policy and Governance Program, North South University, Bangladesh. Retrieved from http://mppg-nsu.org/attachments/119_Thesis_by_Bhakta_2_pdf.pdf
- Shah, A. 2006. Local Governance in developing countries: World Bank Publications.
- Turton, A. 1987. Production, power and participation in rural Thailand. Experiences of poor farmers' groups. Report (UNRISD).
- Wang, X., & Wan Wart, M. 2007. When Public Participation in Administration Leads to Trust: An Empirical Assessment of Managers' Perceptions. Public Administration Review, 67 (2), 265-278. doi: 10.1111/j.1540-6210.2007.00712.x
- Yamane, T. 1967. Statistics: An Introductory Analysis New York: Harper and Row.